

panorama

inforegio

34

2010 m. vasara

Regioninė politika – integruotas požiūris

360° vaizdas

lt

REDAKCIJOS SKILTIS

Dirk Ahner

3

APŽVALGA

Integruotas požiūris į sanglaudos politiką

4–5

6–9

INTERVIU

Fabrizio Barca – Brian Robson

10–13

EUROPOJE

Projektai iš Portugalijos, Vengrijos, Prancūzijos, Lenkijos, Vokietijos ir Belgijos

14–15

BAVARIJA IŠ ARČIAU

Bavarija: integruoti veiksmai padeda struktūriškai silpnesnėms sritims vystyti savo potencialą

16–17

SAVITARPIO SUPRATIMAS

Integracija praktikoje

18–20

TARPVALSTYBINIAI VEIKSMAI

Miestų plėtra ir integruota politika – Bendrijos parama miestų plėtrai

21

IŠSKIRTINIS ATVEJIS

Atokiausi regionai – integruotas požiūris

22–23

„REGIO“ UŽKULISIUOSE

Sanglaudos politika: strategijos „Europa 2020“ centre

24–25

REGIONAI – SVARBŪS

Kas vyksta „Pop akademijoje“, Manheime
Svonsio universiteto „NanoHealth“ centro (CNH) naujienos

26–27

BENDRADARBIAVIMAS

Bendros idėjos, bendri rezultatai („RegioStars 2010“, Atvirų durų dienos 2010, „Urbact“ metinė konferencija)

28

DIENORAŠČIO DATOS – BŪKITE IŠGIRSTI

„Integracija“, „integruotas požiūris“, „integruotas politikos formavimas“ – šiame „Panoramos“ leidime svarstome, kas slypi už šių žodžių. Politikos veiksmų tarpusavio priklausomybė reiškia, kad, pavyzdžiui, transporto sistemos turi apimti ne tikta keleviams teikiamas paslaugas, bet taip pat turi būti atsižvelgiama į aplinkos veiksnius, kaip antai energijos vartojimo veiksmingumą, triukšmo lygį ir oro taršą.

Dėl neseniai kilusios ekonomikos krizės padarinių išaugo Europos Sąjungos poreikis vykdyti veiksmingą politiką. Esant tokioms aplinkybėms Komisija paskelbė savo strategiją „Europa 2020“, kurioje iškelti šie tikslai:

- Pažangus augimas: žiniomis ir naujovėmis pagrįstos ekonomikos plėtojimas.
- Tvarus augimas: veiksmingiau naudojančios išteklius, ekologiškesnės ir konkurencingesnės ekonomikos rėmimas.
- Įtraukus augimas: didelio užimtumo ekonomikos, užtikrinančios socialinę ir teritorinę sanglaudą, skatinimas.

Norint to pasiekti, reikės laikytis požiūrio, pagal kurį ypač atkreipiamas dėmesys į tai, kaip viena politikos sritis paveikia kitą sritį.

Parengus kitos kartos programas po 2013 m., bus suteikta galimybė padidinti veiksmingumą ir sanglaudos politikos vykdymo kokybę. Svarbu pasinaudoti šia galimybe, kad peržiūrėtume politiką, siekdami padidinti jos orientaciją į poveikį ir rezultatus.

Vis stiprėjant diskusijoms apie Europos sanglaudos politikos ateitį, vienas iš klausimų, į kuriuos reikės atkreipti dėmesį, yra klausimas apie tai, kaip galima suteikti tinkamą struktūrą integruotiems sprendimams, pritaikytiems pagal žmonių žinias ir pageidavimus, bet išvengti požiūrio, kad „vienas dydis tinka visiems“.

Šiame „Panoramos“ leidime apžvelgiama, kaip šiuo metu taikomas integruotas požiūris, remiantis Bavarijos atveju bei apžvelgiant pavyzdžius iš Lenkijos, Portugalijos, Prancūzijos, Vengrijos ir Vokietijos. Tai, kaip šis požiūris susijęs su teritoriniu bendradarbiavimu, taip pat atidžiai stebima eurometropolijoje Lilis-Kortreikas-Turnė (Lille-Kortrijk-Tournai).

Integruotas požiūris taip pat buvo ypač veiksmingas miestų kontekste, ir tam skirtame straipsnyje „Miestų plėtra ir integruota politika“ parodoma, kaip Europos sanglaudos politika padėjo skatinti integruotą miestų plėtrą.

Europos atokiausiems regionams taip pat reikia skirti dėmesio, nes jie dažnai susiduria su sunkumais, bandydami įveikti problemas, susijusias su dideliu atstumu, skiriančiu juos nuo Europos ekonomikos augimo centrų. Čia teritorinis požiūris, kuris yra neatskiriamas nuo Europos sanglaudos politikos, gali atlikti ypač svarbų vaidmenį.

Galų gale, du šios srities ekspertai, profesorius Brian Robson iš Mančesterio universiteto (JK) ir profesorius Fabrizio Barca, nepriklausomo pranešimo „Darbotvarkė dėl reformuotos sanglaudos politikos“ autorius, aptaria savo nuostatas dėl integruoto požiūrio.

Tikiuosi, kad jums patiks šis „Panoramos“ leidimas ir kad jums pavyks „integruoti“ kai kurias iš čia išdėstytų idėjų ir koncepcijų į savo darbą.

Malonaus skaitymo!

Dirk Ahner

Generalinis direktorius, Europos Komisijos
Regioninės politikos generalinis direktoratas

INTEGRUOTAS POŽIŪRIS

Į SANGLAUDOS POLITIKĄ

Pastaraisiais metais diskusijose apie Europos sanglaudos politiką susitelkta ties jos teikiama nauda, taikant „integuotą požiūrį“ į politikos formavimą. Bet ką tai reiškia iš tikrųjų? Šiame „Panoramos“ žurnalo numeryje ketinama paaikškinti, ką reiškia šis integruotas požiūris.

Iš kur atsirado ši idėja?

Integuotas požiūris ėmė formuotis nuo Europos sanglaudos politikos pradžios. 1957 m., kai šešios šalys steigėjos pasirašė Romos sutartį, jų tikslas buvo „stiprinti savo šalių ekonomikos vienybę ir užtikrinti darnią jos plėtrą mažinant įvairių regionų skirtumus ir mažiau išsivysčiusių regionų atsilikimą“. Šis tikslas buvo nustatytas, nes susirūpinta, kad kai kurios mažiau išsivysčiusios sritys negalės gauti naudos iš tolesnės rinkos integracijos.

Vėliau vykę plėtros procesai iš esmės padidino regioninius skirtumus Europos Sąjungoje. 1986 m., kai Graikija, Ispanija ir Portugalija prisijungė prie Europos Sąjungos, gyventojų, gyvenančių regionuose, kur BVP vienam asmeniui yra mažiau nei 30 % Europos Sąjungos vidurkio, skaičius pašoko nuo 12,5 % iki 20 %. Per pastarąsias dvi plėtras dramatiškai padidėjo regionų skirtumai pagal išsivystymą ir dar labiau sustiprėjo politikos, skatinančios vystymąsi visuose regionuose, poreikis.

Lisabonos sutartyje teritorinė sanglauda aiškiai pripažįstama esminiu Europos Sąjungos tikslu šalia ekonominės ir socialinės sanglaudos. Tai reiškia, kad sprendžiant su teritorija susijusius reikalus ir vykdant Bendrijos politiką, įskaitant strategijoje „Europa 2020“ išdėstytus tikslus, reikia daugiau atsižvelgti į teritorinį poveikį.

Pagal integruotą požiūrį pabrėžiama, kad vystymosi skatinimui reikia glaudaus viešosios politikos koordinavimo. Pavyzdžiui, prie vystymosi gali prisidėti ir investicijos į infrastruktūrą, ir investicijos į švietimą bei naujoves. Tačiau toks koordinavimas gali būti veiksmingai palaikomas tikrai regioniniu lygmeniu, nes vystymosi veiksniai regionuose yra labai nevienodi. Todėl sanglaudos politika pirmiausia remiasi integruotomis regioninės plėtros strategijomis.

Dabartinis kontekstas

Pastaraisiais metais Europos sanglaudos politikoje pritaikytas naujas regionų ekonomikos plėtros modelis. Jis išsivystė iš politikos, kuria siekta kompensuoti regionams dėl jų turimų trūkumų, į politiką, skirtą stiprinti regionų augimą ir konkurentiškumą. Būtent čia integruotas požiūris gali būti nepaprastai vertingas. Vienos politikos srities, pavyzdžiui, transporto, išskyrimas neturi prasmės, jei neatsižvelgiama į aplinkos, socialinės ir kitos ekonominės politikos sritis.

Neseniai atliktame tyrime parodyta, kad ekonominis augimas tiesiogiai priklauso ne tik nuo išteklių prieinamumo, bet ir nuo to, kaip veiksmingai valdomi tarpusavyje susiję augimo veiksniai. Pavyzdžiui, 2009 m. EBPO ataskaitoje teigiama, kad vien pagerinus infrastruktūrą automatiškai nesukeliamas didesnis augimas. Tačiau suderinus infrastruktūros investicijas su švietimo ir naujovių taikymo patobulinimais, jų poveikis augimui tampa reikšmingas.

Panašiai būna, kai, sutelkus tyrimus ir plėtrą ties viena tam tikra sritimi ar regionu, nauda gali būti juntama ne vien tame regione. Vieno regiono veiksmingumas tam tikrame sektoriuje dažnai gali būti glaudžiai susietas su kito regiono veiksmingumu. Šiuo atžvilgiu reikia vengti vystyti regionų ekonomikos plėtros strategijas atsietai.

Bet kaip visi šie tikslai dera tarpusavyje?

Svarbiausias Europos sanglaudos politikos tikslas visada buvo skatinti harmoningą Europos Sąjungos ir jos regionų vystymąsi. Šiuo atžvilgiu ji reikšmingai prisideda prie trijų strateginių strategijos „Europa 2020“ tikslų:

- pažangaus augimo, didinant konkurencingumą, ypač mažiau išvystytuose regionuose;
- įtraukaus augimo, skatinant užimtumą ir keliant žmonių gerovę;
- ekologiško augimo, apsaugant ir didinant aplinkos kokybę.

Naujas Senovės Romos laikų teatro lankytojų centras Meridoje, Ekstremaduros regionas, Ispanija

Integracija ir vieta pagrįsta politika

Tai kaip gi integruotas požiūris dera su teritorija pagrįsta politika, kaip antai Europos sanglaudos politika? Kasdieniame Europos sanglaudos politikos programų įgyvendinime išryškėjo poreikis dirbti su įvairiais valdžios lygmenimis. Užtikrinus glaudų bendradarbiavimą Europos, valstybių narių, regionų ir vietos lygmenimis, Europos sanglaudos politika gali padidinti skirtingų politikų nuoseklumą ir sinergiją. Tai taip pat gali prisidėti prie geros praktikos sklaidos.

Teritoriniame požiūryje taip pat pabrėžiamas poreikis dirbti lanksčiau atsižvelgiant į geografines aplinkybes, nes teritorija gali būti maža, pavyzdžiui salų ar miesto regionų atveju, arba didelė, pavyzdžiui didmiesčių regionų ar makroregionų, kaip antai Baltijos jūros regiono atveju. Pavyzdžiui, vienomis sanglaudos politikos programomis gali būti ketinama pagerinti prieigą prie plačiajuosčio interneto tinklo tose regiono dalyse, kur būtinos investicijos gali neatsipirkti, todėl bendrovės nedrįsta ten investuoti vienos. Kitomis programomis gali būti siekiama išvystyti daugiaregioninį matmenį, leidžiantį sukurti bendrą strategiją funkcinėi sričiai. Geografija ir toliau išlieka svarbi.

Integracija turi savų iššūkių

Galų gale, integruotas požiūris taip pat sukelia iššūkių tiems, kas dirba vietoje. Norėdami pritaikyti integruotą požiūrį į regionų ekonomikos plėtrą, strategai turi panaudoti programų strategijas, kuriomis siekiama spręsti tikruosius poreikius, ir šių strategų neturėtų klaidingai patraukti mintis, kad išleisti išteklius atskiriems sektoriams yra santykinai lengviau.

Tam reikia nustatyti tikslus ir siekinius, remiantis iššūkių, su kuriais susiduria pats regionas, analize. Pavyzdžiui, transporto sistemos vaidmenį palengvinant platesnių ekonominių, socialinių ir aplinkos tikslų pasiekimą reikia apsvarstyti greičiausiai nacionaliniu pagrindu.

Vietos strategijos neturėtų būti suformuluotos atsietai, bet reikia atsižvelgti į strategijas, kurios yra įgyvendintos kitose srityse, pavyzdžiui, kaimyniniuose regionuose. Čia Europos sanglaudos politika turi patirties remdama transregioninių koordinacijos planų, kurių reikia, norint padėti Europos Sąjungos regionams sąveikauti ir išnaudoti savo sinergiją, plėtojimą. Kalbant paprastai, integruotas požiūris, palaikant veiksmų koordinaciją politikos srityse, leis pasiekti geresnių rezultatų negu atskiros iniciatyvos.

« ...Integruotas požiūris
taip pat sukelia iššūkių tiems,
kas dirba vietoje »

Estação do Oriente stotis, Lisabona, Portugalija

FABRIZIO BARCA

Dr. Fabrizio Barca yra Italijos ekonomikos ir finansų ministerijos generalinis direktorius.

F. Barca dabar yra specialusis Europos Sąjungos Komisijos patarėjas, universiteto politikos mokslų dėstytojas Paryžiuje ir yra daug parašęs apie įmonių valdymą ir Italijos istoriją.

Savo pranešime apie sanglaudos politikos ateitį apibūdinote politiką kaip „vieta pagrįstą“. Kaip tokiu atveju gali pasitarnauti integruotas požiūris į politikos formavimą? Ar yra koks nors ryšys tarp šių dviejų požiūrių į politikos formavimą?

„Vieta pagrįstas“ požiūris yra politikos strategija, kuria siekiama skatinti vystymąsi iš išorės (vietos), taikant prie padėties pritaikytas intervencijos priemones. Skirtingų sektorių intervencijų integracija yra vieta pagrįsto politikos formavimo dalis kartu su sutartimis, daugiapakopiu valdymu ir partnerystės sistemomis.

Integracijai reikia vieta pagrįsto požiūrio, nes skirtingas sektorines intervencijas įmanoma integruoti tik vietos lygiu. Galima užmegzti sektorių bendradarbiavimą tarp federacijos, srities ar regiono sostinių, bet tokiu atveju integracija bus tikrai teorinė. Vien tik projektų lygmeniu atsižvelgiama į tam tikros vietos ypatybes ir suprantama, kad tikrai „keturių skirtingų dalykų mišinys vienu metu“ gali duoti rezultatų.

Savo darbe „Europos Sąjunga ir sanglaudos politika – mintys rytojui“ apibūdinote nemažai iššūkių, su kuriais susiduria Europos Sąjunga, kaip antai gamtos, ekonominius ir socialinius iššūkius. Ar galėtumėte paaiškinti, kaip, jūsų nuomone, integruotas požiūris gali padėti spręsti šias problemas ir kodėl?

Yra keli pagrindžiantys argumentai ir trys iš jų yra ypač svarbūs. Pirma, iššūkiai, apie kuriuos kalbame, yra iš esmės pagrįsti vieta. Ir klimato kaita, ir migracijos iššūkiai kartu su, pavyzdžiui, poreikiu kurti naujoves iškyla kaip problemos, kurias iš tikrųjų galime pamatyti tikrai vietos lygiu.

Antrasis argumentas seka iš šio: norėdami spręsti dabartinius iššūkius, turime suderinti įprastines ir visuotines žinias, pagrįstas ne tam tikru kontekstu, su žiniomis, kurias turi patys veikėjai, veikiantys vietos lygmeniu. Mums taip pat reikia vietos kompetencijos ir metodo, kuris ją ištrauktų.

Integracijai reikia
vieta pagrįsto požiūrio

Trečiasis elementas yra susijęs su vykdymu. Ir JAV, ir Europoje pasimokėme, kad norint būti veiksmingam politikoje niekada negalima apsigauti ir pradėti galvoti, kad suradome nuolatinį sprendimą. Nėra nuolatinių sprendimų. Kad ir kokia veiksminga būtų politika, ji netrukus tampa neveiksminga, nes žmonės randa būdą, kaip ją apeiti. Taigi, eksperimentalizmas yra pagrindinis būdas nustatyti metodą, spręsti ir vykdyti politiką – eksperimentalizmas apibrėžiamas kaip politika, leidžianti žmonėms eksperimentuoti su sprendimais ir stebėti, kritikuoti bei reikšti sutikimą ar nepritarimą. Dar kartą pabrėžiu, kad vieta pagrįstas požiūris yra tinkama politikos erdvė eksperimentalizmui.

Kalbate apie tai, kad reikia aiškiai atskirti politikos intervencijas, kuriomis siekiama padidinti pajamas ir skatinti augimą, nuo intervencijų, kuriomis siekiama sumažinti nelygybę. Ar tai neprieštarauja integruotam požiūriui?

Bet kokios plėtos politikos tikslai yra ir teisingumas, ir veiksmingumas: socialinė aprėptis, besisiejanti su įvairių matmenų žmogaus gerovės aspektais, ir visiškas gebėjimų panaudojimas, užtikrinantis veiksmingumą. Tada klausimas pasikeičia: „ar tiesa, kad nesėkmės užtikrinti socialinę aprėptį tikrosios priežastys taip pat paaiškina, kodėl nepavyksta visiškai panaudoti gebėjimus?“

Iš tikrųjų tiesa, kad vieta, kur institucijos ir gebėjimai yra silpni, reiškia, jog galimybės novatoriams prasiskverbti yra ribotos, ir ten vyrauja tendencija, kad „senoji gvardija“ pasiliktu vietoje, o tai sukelia institucijų stagnaciją.

Tinkamai naudojama vieta pagrįsta politika pakeis institucijas ir turės poveikį naujovėms – bet tikrai per ilgą laiką. Tačiau nors priežastis gali būti ta pati, nėra taip, kad pagerinę aprėptį būtina sustiprinsite gebėjimus ar atvirkščiai. Pernelyg ilgai slėpėme socialinę darbotvarkę už veiksmingumo darbotvarkės, tvirtinome, kad galime įvykdyti jas abi vienu metu. Bet taip nėra.

Be to – ir tai yra dar svarbiau – netiesia, kad intervencijos, kurios geriausiai padeda išspręsti vieną problemą, taip pat geriausiai padeda išspręsti ir kitą problemą. Konkretus pavyzdys: įsivaizduokite, kad turite regioną, kenčiantį dėl blogos švietimo sistemos ir investuojantį regionams skirtas lėšas, kad pagerintų teikiamo švietimo kokybę. Yra dvidešimt geriausių, potencialiai puikių universiteto studentų, kuriems dėstomi

kursai turi būti iš esmės pagerinti. Taip pat yra daug mokyklų paliekančių mokinių, kurie išeina be kvalifikacijų vos sulaukę 16 metų.

Kur nukreipsite pinigus? Jei investuosite į akademiškai gabius mokinius ir jų galimybes bei idėjas, užtikrinsite teigiamą poveikį tyrimams ir naujovėms per trumpą laikotarpį. Pakelsite savo regiono konkurencingumą. Jei investuosite į nepakankamą kvalifikaciją turinčius ir mokyklą paliekančius jaunuolius, nepadarysite nieko, kad išspręstumėte naujovių problemą regione, bet daug prisidėsite prie socialinės aprėpties, nes šie jaunuoliai bus geresni piliečiai po dvejų ar trejų metų ir geriau tvarkysis patys bei padės kitiems.

Vystymasis apima abu elementus, ir sanglaudos politika turi apimti juos abu, bet juos reikia spręsti taikant aiškiai apibrėžtas, atskiras intervencijas, kurios įvardijamos kaip skirtos vienam arba kitam klausimui spręsti.

Yra dar vienas tai įrodantis argumentas, ir jis susijęs su rezultatu pasiekimu. Jei tvirtinsime, kad sprendžiame abu klausimus iškart, viešųjų reikalų administratoriai vietos lygmeniu aiškiai nepasakys, ko jie siekia. Tokiu būdu jie išvengs kontroliavimo ir jų rezultatų tikrinimo. Aiškiai skirdami skirtingus tikslus galime daug aiškiau pamatyti tai, kas vyksta.

Vertinimas šiuo metu yra dėmesio centre – ar nebus sunkiau vertinti integruotą politiką?

Sąžiningas atsakymas yra „taip“ – kiekybinis, griežtas, kontrafaktinis poveikio vertinimas tampa sudėtingesnis dėl integracijos, nes pagal apibrėžimą skirtingų sektorių intervencijų integravimas reiškia, kad intervencijos turi daug sudedamųjų dalių. Jei norime pagerinti galimybes vaikams sudėtingoje srityje, reikia surinkti paketą, apimantį mokymo kokybę, vaikų saugumą mokykloje ir gatvėse, jų judrumą ir taip toliau.

Paketų vertinimas sukelia problemą: niekada nežinome, kuris iš komponentų veikia, padarome išvadą, kad paketas veikia, bet vis dėlto norėtume žinoti, kodėl ir būtent kaip jis veikia. Ar nebūtų galima vieno dalyko padaryti be kitų?

Taiigi, tokiu būdu iškyla daugiau iššūkių, bet eksperimentizmas – kuris yra leidžiamas pagal vieta pagrįstą požiūrį – yra tinkamas atsakymas, nes jis skatina atvirą, sąžiningą diskusiją su visais tos srities žmonėmis. Tai yra tikroju laiku veikianti, bendradarbiavimu pagrįsta laboratorija, suteikianti vietos nesėkmei.

BRIAN ROBSON

Brianas Robsonas yra Mančesterio universiteto atsistatydinęs nusipelnęs profesorius.

Miesto politikos studijų centre (CUPS), kurį B. Robsonas įsteigė 1983 m., jis atliko įvairius mokslinius tyrimus vyriausybei, kad įvertintų miesto ir regioninę politiką.

Kokia sukuriama pridėtinė vertė taikant integruotą požiūrį regioninėje ekonomikos plėtroje?

Du integracijos aspektai gali prisidėti prie sėkmingos ekonomikos plėtos. Pirmuoju susiejamos įvairios ekonomikos „sritis“. Apygyvendinimas, transportas, užimtumas, aplinkos kokybė ir daugybė socialinių elementų – visa tai sąveikauja ir veikia ekonomikos plėtrą. Tačiau dėl administracinių priežasčių valdžios nustatyta tvarka pastoviai būna suskirstyta į atskiras sritis. Parengti bendrus prioritetus tarp šių bokštų yra nelengva, nes kiekvienas jų turi savus tikslus, prioritetus ir biudžetą. Vis dėlto regioninei ekonomikos plėtrai reikia nustatyti, kaip šie instituciškai atskiri elementai veikia vienas kitą. Pagrindinės sąsajos tarp darbo rinkų ir nekilnojamojo turto rinkų suformuoja esminę ekonomikos architektūrą. Tai sustiprina poreikį įtraukti transporto politiką – o šioje srityje ne visos valstybės narės gerai tvarkėsi.

Antras naudingas dalykas yra tai, kad erdvę galima įtraukti kaip pagrindinį darbotvarkės elementą. Ekonomikos plėtra verčia mus visus tapti geografais ir pripažinti vietos svarbą. Jungtinėje Karalystėje regioninės agentūros šiuo metu susiduria su užduotimi, kaip integruoti anksčiau atskirtas ekonomikos strategijas, kurios buvo nesusijusios su vieta, ir erdvinės strategijas, kurios apima apgyvendinimo politiką. Tai nėra paprasta užduotis. Dėl jos strategai verčiami nustatyti tinkamiausią geometriją ir atidžiau parinkti investicijų prioritetus. Integruojant ekonominę ir erdvinę strategiją sudėtingiau išvengti prioritetų. Atliekant šią užduotį taip pat išryškėja miesto-regiono geometrijos svarba vietoje administracinės geografijos, pagrįstos rajonais ar oficialiais regionais. Miestai-regionai yra tinkamesni, nes jie yra funkciškai apibrėžti, tokiu būdu pripažįstant didžiųjų miestų, kurie yra mūsų postindustrinės ekonomikos varomosios jėgos, įtaką.

Kai svarstome apie santykinę Liverpulio ir Mančesterio plėtrą, kokį vaidmenį integruotas požiūris atliko užtikrinant miesto konkurencingumą?

Miestų konkurencingumas apima trečią integracijos aspektą: privataus, viešojo ir savanoriško sektoriaus jungimą į partnerystes. Mančesteris ypač gerai vykdė šią veiklą. Jo metodas iš naujo atrasti save rėmėsi gausiomis ir stipriomis viešojo ir privataus sektoriaus partnerystėmis. Daugelį jo pagrindinių plėtos veiksmų atliko vykdomosios institucijos, sukurtos taip, kad išliktų rankos atstumu nuo tarybos ir kad jose dirbtų viešojo ir privataus sektoriaus darbuotojai. Tokios struktūros suteikia galimiams investuotojams daugiau pasitikėjimo dėl komercinės logikos ir reikiamos sprendimų priėmimo spartos. Pats ryškiausias pavyzdys buvo institucija, įsteigta atstatyti centrinę miesto dalį po bombos sprogimo 1996 m. Ji sutelkė šalininkus iš tarybos ir plėtotojus bei investuotojus iš privataus sektoriaus. Iš naujo suprojektuotas centras buvo baigtas per nepaprastai trumpą laiko tarpą ir padidino mažmeninės prekybos bei biurų pasiūlą centrinėje Mančesterio dalyje, kai kituose miestuose įsivyravo pagrindinių apsipirkimo kompleksų už miesto tendencija, galėjusi pakenkti komercinei centro traukai.

Liverpulio ekonominis perversmas įvyko visai neseniai ir ne taip saugiai. Tai iš dalies atspindėjo jo nestabilios politinės valdžios susiskaidymą. Daugelis jo politikų priešinosi darbui su privačiu sektoriumi, ir partnerysčių plėtra buvo nepakankama. Todėl stambios sumos, kurios tekėjo į miestą pagal 1-ąją tikslą, pradžioje sukūrė vien sąstingį, nes konkuruojančios grupės grūmėsi dėl pyrago gabalėlių. Dabar tai jau sena istorija. Liverpulis ėmė traukti naujas investicijas, ir jo ekonominės perspektyvos atrodo nebe tokios niūrios. Jei jis būtų buvęs pasiruošęs plėtoti prioritetus per stipresnes integracines partnerystes, jo atsigavimas galbūt būtų įvykęs anksčiau, o ne per nuosmukį. Tačiau nereikėtų per daug reikšmės suteikti buvusiam integracijos trūkumui. Kaip ir visi pakraštyje esantys miestai, jis kenčia dėl savo vietos: jis toli nuo Europos ir turi ribotą aplinkinę teritoriją, nes yra įsikūręs jūros pakrantėje, todėl miesto-regiono plėtos kryptis sumažėja iki 180 laipsnių.

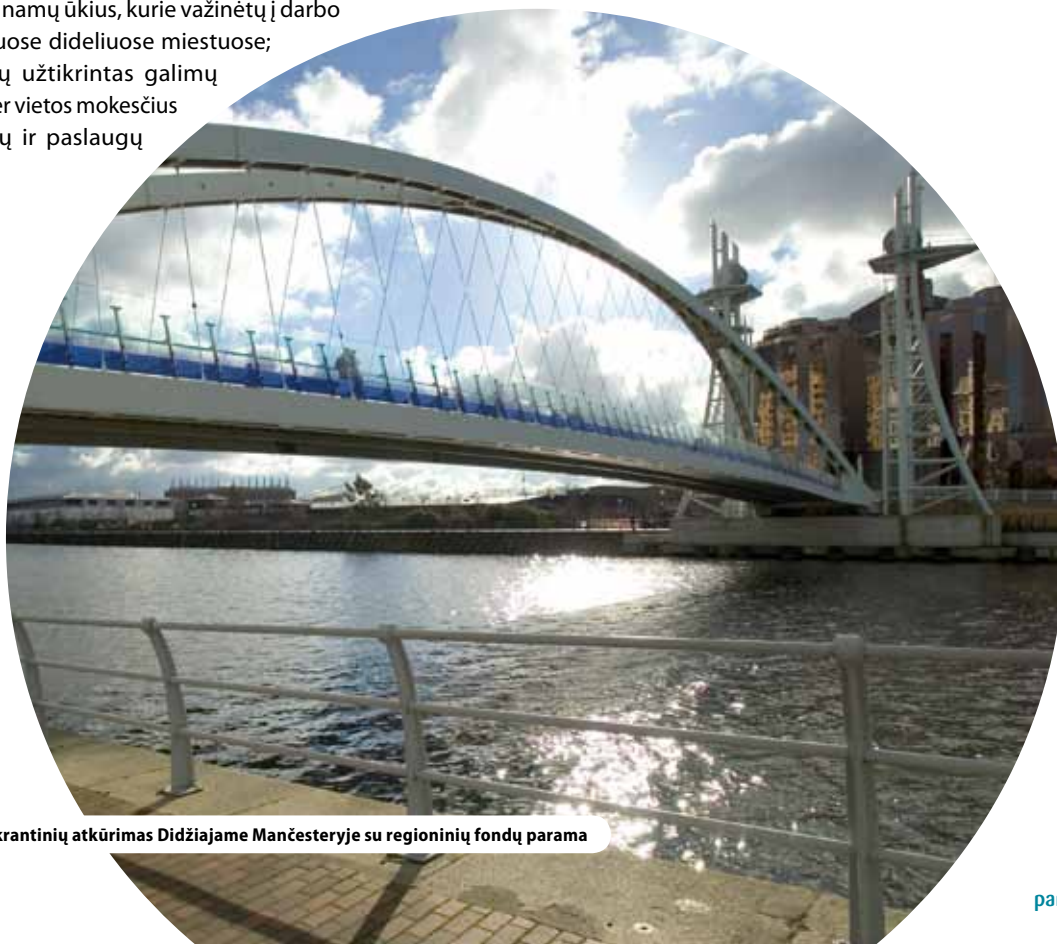
Jūsų nuomone, ar Europos regioninėje politikoje reikia susitelkti tiesiog ties nelygybės mažinimu, ar taip pat reiktų spręsti augimo ir konkurencingumo klausimus?

Nelygybės mažinimas yra teisingas tikslas, bet viena sudėtingesnių su tuo susijusių užduočių yra susieti nuskurdusius rajonus su labiau klestinčiomis konkurencingomis vietomis. Tai gali būti klausimas dėl paprastos fizinės prieigos, kad būtų pagerintas transporto tinklas į darbo rajonus; tai gali būti užduotis pritaikyti įgūdžius pagal vietos darbdavių poreikius; tai gali būti turtingesnių namų ūkių pritraukimas į mažiau klestinčias vietas. Taigi, vienas iš politikos iššūkių yra sujungti nuskurdusias sritis su augančiomis sritimis įvairiais erdviniais mastais – vietos, subregioniniu, regioniniu. Per daug miestų ir regionų mato save kaip salas – galbūt tai suprantama politikui su „žemės lopinėliu“, kuris jis turi ginti, – o ne kaip platesnės funkcinės srities dalis. Čia vėl padeda platesnė miesto-regiono perspektyva. Pavyzdžiui, kalbant apie Didžiąją Britaniją, labiausiai tikėtinoje strategijoje kai kuriems nuskurdusiems buvusios vienos pramonės šakos miesteliams reiktų skatinti ne pramonės atgaivinimą, bet apgyvendinimo išteklių ir gyvenamosios aplinkos kūrimą, kad jie pritrauktų namų ūkius, kurie važinėtų į darbo vietas kaimyniniuose dideliuose miestuose; tokiu būdu būtų užtikrintas galimų pajamų srautas per vietos mokesčius bei vietos prekių ir paslaugų vartojimą.

Kokius matėte sėkmingo atkūrimo pavyzdžius, pritaikius integruotą požiūrį?

Rytų Mančesteris yra nuostabus pavyzdys. Nunykus jo sunkiajai pramonei, sritis nuskurdo. Bet nemažai valdžios finansuotų iniciatyvų, kurias miestas sąmoningai taikė sričiai daugelį metų, leido jam sukurti virtualų bendrą išteklių fondą, nepaisant to, kad pinigų srautai buvo nukreipti iš skirtingų skyrių. Sritis vis dar susiduria su iššūkiais, bet atliko įspūdingų pakeitimų. Slaptosios sudedamosios dalys yra: ilgas laikotarpis – nuolatinis problemų sprendimas per dešimtmečius; mastas – daugiau kaip 1000 hektarų sritis, o tai sustiprino jos politinę svarbą; bendruomenės dalyvavimas – pritaikius pradinę programą, kai vykdomos tikros konsultacijos su vietos gyventojais ir užtikrinamas jų dalyvavimas; įsipareigojimas – su gabiais, pastoviais darbuotojais; ir visapusiškumas – tuo pačiu metu sprendžiamos darbo vietų, mokymo, apgyvendinimo, sveikatos priežiūros, nusikalstamumo problemos.

Integruojant
ekonominę ir erdvinę
strategiją sudėtingiau
išsivengti prioritetų

Salfordo krantinių atkūrimas Didžiąjame Mančesteryje su regioninių fondų parama

„Panoramoje“ apžvelgiami projektai iš Portugalijos, Vengrijos, Prancūzijos, Vokietijos ir Lenkijos bei jungtinis Prancūzijos ir Belgijos projektas, siekiant tikrovėje pamatyti įvairias integruotas plėtros formas.

Kūrybiškos grupės – kūrybiškumas kaip varomoji jėga

Obidas (Óbidos) Portugalijoje yra populiari turistų lankoma vieta, garsi savo Viduramžių architektūra. Šis vaizdingas miestas ir jo apylinkės yra kupini kūrybiškumo: kūrybiška grupė suteikia regionui naujų verslo idėjų, kurios savo ruožtu daro poveikį tradicinei kaimo ekonomikai.

Obido senasis Šv. Mikalojaus moterų vienuolynas buvo atnaujintas ir jame įsikūrė „ABC Support System“ – organizacija, siūlanti pagalbą kūrybiškiems verslininkams. Dizainas, turizmas, leidyba ar juvelyrika – skirtingi profiliai suburiami po vienu stogu.

„Mūsų darbas [...] pagrįstas svarbia mintimi: kai turime reikalą su maža ar nuosmukį patiriančia teritorija, privalome imtis naujovių ir plėtoti unikalius projektus,“ – sako Telmo Faria, Obido meras. „Kūrybiškų grupių“ projektas įgyvendina šią mintį tikrovėje. Juo skatinamas kūrybiškumas miesteliuose, siekiant suaktyvinti kultūrinę ir ekonominę veiklą, nors iki šiol šis metodas paprastai būdavo taikomas dideliems miestams.

Nors svarbiausias tikslas yra verslumo skatinimas, dėl integruoto požiūrio atsiranda ir svarbių papildomų padarinių, pavyzdžiui, žinių ekonomikai ar kaimynystės ryšių atsikūrimui. Galerijų, specializuotų restoranų ir mokyklų steigimas bei seminarų ar prekybos mugių organizavimas skatina pokyčius turizmo, kulinarijos, žemės ūkio ir baldų gamybos sektoriuose, kurie ilgą laiką buvo vietos ekonomikos dalis.

Ši idėja yra įgyvendinama 10 partnerių vietų, priklausančių Obido vadovaujamam tinklui.

KŪRYBIŠKOS GRUPĖS – FINANSAVIMAS

Visas projekto biudžetas: 709 337 €
ERPF įnašas: 532 380 €

SUŽINOKITE DAUGIAU:

<http://urbact.eu/en/projects/innovation-creativity/creative-clusters/>

Magdolnos kvartalas, Budapeštas: svarbiausia – vietos bendruomenė

Padėti žmonėms, kad jie padėtų sau – toks pagrindinis Magdolnos kvartalo projekto principas. Juo sprendžiamos socialinės, ekonominės ir aplinkos problemos, įtraukiant gyventojus kiekviename proceso etape.

Išsiskirdamas aukštu nedarbo lygiu ir nusikalstamumu, žemu išsilavinimo lygiu ir blogomis apgyvendinimo sąlygomis, Magdolnos kvartalas (Jozefvarošo rajonas) yra vienas neturtingiausių Budapešto rajonų. Projektas buvo pradėtas 2005 m., siekiant pakeisti šią situaciją. Jis buvo pradėtas remiantis prielaida, kad norint pagerinti gyvenimo sąlygas reikia taikyti integruotą požiūrį, atsižvelgiant į tris pagrindinius miesto atkūrimo elementus (visuomenę, ekonomiką ir aplinką).

O kas galėtų geriau tą padaryti, negu patys gyventojai? Įtraukiant juos į įvairių priemonių kūrimą ir įgyvendinimą, sumažėjo rizika, kad tikslai gali likti nepasiekti.

Mato (Mátyás) aikštės restauracijos projektas, kuriuo siekta suteikti aikštei bendruomenės pastato funkciją, yra šios minties įgyvendinimo pavyzdys. Planai buvo aptarti per tiesioginius susitikimus su gyventojais, projektavimo etapu buvo atliktos apklausos, o mokiniai iš vietos mokyklos sukūrė „sėdėjimo pylimus“ aikštei. Per kitus etapus buvo pertvarkytas eismas, pastatytas viešasis tualetas, sukurta pėsčiųjų zona ir atidarytas bendruomenės klubas virš aikštės stūksančioje buvusioje pirštinių gamykloje.

Ši programa yra pirmas Vengrijos bandymas atgaivinti rajoną, tiesioginiai dalyvaujant gyventojams ir integruojant socialinius, kultūrinius bei techninius aspektus.

MAGDOLNOS KVARTALO PROJEKTAS – FINANSAVIMAS

Visas projekto biudžetas: 8 180 047 €
ERPF įnašas: 7 218 733 €

SUŽINOKITE DAUGIAU:

<http://www.rev8.hu/>

Il de Fransas: žalesnės ateities kūrimas

Ekologiškų pastatų sektorius iškilo kaip puikiai tinkantis sprendimas Senos-Avalo sričiai. Skatinant šią konstruktyvią pramonę, sprendžiama nemažai šią sritį veikiančių tarpusavyje susijusių problemų.

Išdėsčiusi Paryžiaus šiaurės vakarų dalyje, Senos upės aukščiau link, Senos-Avalo sritis nukentėjo sunykus pramonei, dėl to buvo prarastos darbo vietos, taip pat nuo įgūdžių ir darbo vietų neatitikimo. Todėl ten savo ruožtu atsirado daug žmonių, važinėjančių į darbą mieste.

Paaiškėjo, kad ekologiškų pastatų sektorius atitiko srities poreikius ir išteklius: palankios sąlygos kuriamos įgyvendinant planus kasmet po 2010 m. pastatyti 2500 naujų namų bei vykdam naujus nurodymus dėl pastatų energijos vartojimo efektyvumo. Papildomi ištekliai yra daug turimos darbo jėgos, didelis esamų statybos sektoriaus įmonių skaičius ir netoliese esanti upė. Pastebimas ir teigiamas papildomas poveikis – stiprinamas statybos sektoriaus profesijų įvaizdis dėl jų sąsajų su naujosiomis technologijomis.

Kadangi finansavimas buvo skirtas pagal „In' Europe“ projekto integruotai miestų plėtrai programą, buvo pateiktas bendras pasiūlymas, įskaitant mokymo priemones, patarimus verslininkams ir paklausą skatinančias priemones. 2009 m. birželį duris atvėrė „Ekologiškų pastatų Agentūra“. Joje įsteigtas ekologiškų pastatų mokymų institutas (IFECO), kuris yra pirmoji tokio pobūdžio įstaiga šioje srityje.

Taip pat imtasi veiksmų, siekiant paskatinti paklausą ekologiškų pastatų sektoriuje. Šie veiksmai yra įvairūs: pradedant informuotumo didinimo kampanijomis ir baigiant reglamentavimo priemonėmis, išplečiančiomis medienos kaip statybos medžiagos naudojimą.

„Institutas kuria poveikį svirties principu,“ – aiškina Jean-Marie Ripart, už ekonomikos plėtrą ir užimtumą atsakingas vadovas iš projektą įgyvendinančios Communauté d'Agglomération Deux Rives de Seine. „Jis ruošia gyventojus rytdienos darbo rinkai.“

„IN' EUROPE“ PROJEKTAS SENOS-AVALO SRITYJE – FINANSAVIMO ŠALTINIAI (2007–2013 M.)

Regioninės lėšos:

ERPF: 12 milijonų €

ESF: 4 milijonai €

Kiti šaltiniai:

EŽŪFKP: 1,07 milijono €

SUŽINOKITE DAUGIAU:

<http://www.europeidf.fr>

Naujovių kapitalas: mokslinių tyrimų nukreipimas iš laboratorijos į rinką

Kapitalo investicijų fondas, kurį valdo Mažosios Lenkijos regioninės plėtros agentūra (MARR), kuria ryšius tarp vietos mokslo tyrėjų ir verslininkų.

Dėl nemažo skaičiaus veikiančių aukštojo mokslo, verslo ir tyrimų institutų mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros sektorius yra vienas pagrindinių regiono išteklių, ir tai patvirtina rodikliai, kaip antai užregistruotų patentų skaičius. Fondas buvo įsteigtas siekiant panaudoti šį potencialą ir iš naujų idėjų sukurtų naudingų rezultatų. Ši veikla apima naujų technologijų perkėlimą iš tyrimų įstaigų į rinką.

Iš finansinės pagalbos naudos turės įvairūs sektoriai: dėl finansavimo galima kreiptis pateikiant projektus IKT, atsinaujinančiosios energijos, aplinkos apsaugos, sveikatos priežiūros technologijų, medicinos inžinerijos ir farmacijos srityse.

Regionas gauna ne vien ekonominės naudos; kuriant mokslinių tyrimų realizavimo rinką ir švietimo infrastruktūrą atkreipiamas dėmesys į informacijos visuomenės, aplinkos ir sveikatos apsaugos problemas. Jungiant skirtingus interesus, pagerinamos gyvenimo sąlygos apskritai.

„Vykdydami fondo veiklą, ruošiamė pagrindą žinių ir naujovių regioninei plėtrai,“ – sako Anna Wełmińska, pasirengimo inkubacijai specialistė MARR.

Finansavimas prieinamas dviejuose etapuose: Pasirengimo inkubacijai etapu atrenkami projektai, vykdomi technologijų kontroliniai patikrinimai ir išrenkamas privatus investuotojas. Po to seka kapitalo investavimo etapas.

Didžiausia nustatyta akcijų vertė yra 200 000 €. Ligi šiol iš fondo naudos gavo 40 žmonių, įskaitant mokslininkus, tyrėjus ir verslininkus.

KAPITALO INVESTICIJŲ FONDAS – FINANSAVIMAS (2009–2013 M.)

Bendras biudžetas: 6 943 911 €

ERPF įnašas: 85 %

SUŽINOKITE DAUGIAU:

<http://www.marr.pl/>

EUROMÉTROPOLE
EUROMETROPOOL
LILLE • KORTRIJK • TOURNAI

Kur susitinka skirtingos kultūros: Lilio-Kortreiko-Turnė eurometropolis

Pagrindinis eurometropolio sukūrimo motyvas buvo noras palengvinti gyvenimą žmonėms, gyvenantiems tarpvalstybiniame trikampyje, kurį suformavo Lilio, Kortreiko ir Turnė miestai.

„Europos teritorinio bendradarbiavimo grupė“ (ETBG), įkurta 2008 m., apima Lilio miestą su priemiesčiais (šiaurės Prancūzija) ir Belgijos miestus Kortreiką (Flandrija) ir Turnė (Valonija). Šią aglomeraciją kerta kelios skiriamosios linijos: ji apima tris regionus dviejose šalyse, kur vartojamos dvi skirtingos kalbos (prancūzų ir olandų kalba).

Pasirodė, kad skirtingų teritorinės plėtros aspektų integravimas yra sėkmingas būdas kliūtims srityje pašalinti. „Kalbame apie pasienio regioną su ilga tarpvalstybinio keitimosi įvairiais lygmenimis tradicija,“ – aiškina Céline Deléglise, eurometropolio komunikacijos vadybininkė, – „tačiau vis dar yra kliūčių, kurias reikia įveikti. Mūsų iššūkis: pasiekti, kad šios skirtingos kultūros susitiktų. [...] Dirbame, kad skatintume ekonominius, socialinius bei kultūrinius mainus.“

Struktūra, kuri buvo pritaikyta siekiant šio tikslo, apima politinius atstovus, pilietinę visuomenę ir ekspertus iš skirtingų regionų. Buvo sudarytos šešios teminės darbo grupės, kad plėtotų eurometropolį. Jos savo veikloje susitelkia ties ekonomikos plėtra, mobilumu, teritorine strategija, paslaugomis gyventojams, turizmu ir kultūra.

Atliktas darbas jau pradėjo keisti kasdienį žmonių gyvenimą. Atpigus traukinių bilietams tarp Lilio ir Kortreiko bei įrengus tiesioginį susisiekimą tarp Kortreiko ir Turnė sutaupti dažnai važinėjančių keleivių laikas ir pinigai. Paskatinus mobilumą, tarpvalstybinė darbo rinka reikšmingai suaktyvėjo. Darbo rinkos skatinimui taip pat yra skirta kasmetinė tarpvalstybinė darbo mugė, kur turi galimybę susitikti darbdaviai ir ieškantieji darbo iš trijų regionų. 2010 m. mugė vyks spalio 28 d. Kortreike.

Išleidus tarpvalstybinį žemėlapij turistams, palengvėjo žymių vietų lankymas kitoje regioninių, nacionalinių ar kalbinių sienų pusėje. Yra planų išleisti bendrą kultūrinę darbotvarkę.

Socialinės problemos taip pat svarbios eurometropolyje sprendimus priimantiems žmonėms. Slaugos namai yra vienas iš jų veiksmų tikslų: „Turime pašalinti kliūtis, kad suderintume pasiūlą ir paklausą,“ – sako C. Deléglise. Tai apima ne tik administracinius tarpvalstybinio priėmimo aspektus, bet taip pat ir viduriniojo medicinos personalo kalbos įgūdžių tinkamumą.

Kalbinės problemos yra bendras rūpestis, ir veiksmai, kuriais tai siekiama spręsti, bus vykdomi netolimoje ateityje. Projektu „Transfrontalia“, tinkamu regioniniam finansavimui pagal Europos Sąjungos INTERREG IV programą, bus skatinamas abiejų kalbų trijuose regionuose mokymasis ir vartojimas.

Lilio, Kortreiko ir Turnė trikampis yra didžiausia Europoje tarpvalstybinė aglomeracija – šioje įvairialypėje srityje gyvena du milijonai gyventojų, o jos plotą sudaro daugiau kaip 3550 km². Projekte dalyvauja 145 savivaldybės ir 14 valstybinių institucijų nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmeniu.

SUŽINOKITE DAUGIAU:

<http://www.lillemetropole.fr/>

KAS YRA ETBG?

„Europos teritorinio bendradarbiavimo grupė“ (ETBG) yra Europos teisinė priemonė, tiesiogiai taikoma visose Europos Sąjungos valstybėse narėse nuo 2007 m. rugpjūčio 1 d. Sukurta tam, kad pagerintų tarpvalstybinį, daugiašalį ir tarpregioninį bendradarbiavimą, jį leidžia regionų savivaldai ir vietos valdžiai kurti bendradarbiavimo struktūras, turinčias juridinio asmens statusą. Lilio, Kortreiko ir Turnė eurometropolis yra pirmas tokio pobūdžio junginys.

Integruota miesto plėtra Leipcige: besiformuojantis sėkmės pavyzdys

Rytų Vokietijos miestas Leipcigas patyrė įspūdingą transformaciją pastaraisiais dešimtmečiais. Buvo sumažintas nedarbas bei bendrai pakelta gyvenimo kokybė, ir šią tendenciją atspindi didėjantis gyventojų skaičius. Leipcigo chartijos dėl integruotos miesto plėtros įgyvendinimas sudaro foną šiam procesui.

Chartija buvo priimta 2007 m. per neoficialų ministrų susitikimą Leipcige kaip struktūra tvariai miesto plėtrai Europoje. Paskesnis procesas prasidėjo 2008 m., kai buvo parengtas „darnaus miesto krypčių planas“. Buvo suformuota LC-FACIL, URBACT šešių miestų darbo grupė, kurios tikslas buvo suteikti „vietos bandymų pagrindą“ šiam darbui Europos lygmeniu.

Būdamas vadovaujantysis iniciatyvos partneris, Leipcigas gali pasiūlyti vertingos patirties: ši patirtis, įgyta per praėjusį dešimtmetį integruotai atkuriant nuskurdusius rajonus, 2009 m. paskatino miestą parengti viso miesto „Integruotą miesto plėtros koncepciją“. Konkrečių koncepcijų, įtrauktų į šį planą, gausa leidžia suprasti šios plėtros strategijos sudėtingumą – jos apima apgyvendinimą, darbo rinką, žaliąsias erdves, švietimą, kultūrą eismą ir dar daug sričių. Buvo pasiekta reikšmingų pagerinimų nustačius tarpsektorinius tikslus ir erdvinis prioritetus.

Šiandien miestas traukia daug jaunų žmonių dėl pagerintų gyvenimo sąlygų ir dinamiškos darbo rinkos. Bet integruotą procesą reikia plėtoti toliau: strategijos ir veiksmo tęstinumas turi būti užtikrinamas kasdien. Vertinimo mechanizmai ir stebėjimo sistema užtikrina vidutinės trukmės ar ilgalaikį tvarumą.

LC-FACIL – PLĖTOJIMO IR ĮGYVENDINIMO ETAPO FINANSAVIMAS (2009–2011 M.)

Visas projekto biudžetas: 299 240 €

ERPF įnašas: 228 727 €

Viešasis bendras finansavimas iš kitų šaltinių: 70 513 €

SUŽINOKITE DAUGIAU:

<http://urbact.eu/en/projects/disadvantaged- neighbourhoods/lc-facil/>

Leipcigo centras

BAVARIJA: INTEGRUOTI VEIKSMAI PADEDA STRUKTŪRIŠKAI SILPNESNĖMS SRITIMS VYSTYTI SAVO POTENCIALĄ

BAVARIJA YRA DIDŽIAUSIA VOKIETIJOS FEDERACIJOS ŽEMĖ. KAIP REGIONAS, JI YRA ANTRA PAGAL GYVENTOJŲ SKAIČIŲ, O JOS BVP GEROKAI VIRŠIJA EUROPOS SĄJUNGOS VIDURKĮ.

„Regioninis finansavimas Bavarijoje ypatingas tuo, kad čia daugiausia dėmesio skiriama struktūriškai silpnesniems, daugiausia kaimo rajonams Rytų Bavarijoje: Aukštutinė Frankonija, Aukštutinis Pfalcas ir Žemutinė Bavarija gauna 60 % ERPF finansavimo,“ – aiškina Martin Zeil, Bavarijos ekonomikos reikalų ministras.

Šiuose rajonuose integruotos priemonės padeda mažinti struktūrinį silpnumą. Ypatingas dėmesys skiriamas miestų ir gretimų kaimo vietovių ryšiams, siekiant sukurti domino efektą už miestų centrų. Sąveika tarp tokių veiksmų kaip gamtos ir žmogiškieji išteklių, pramonės struktūra, naujovės, miesto plėtra ir infrastruktūra yra paveikiama tokiu būdu, kad suteiktų naudos visiems regiono veikėjams.

Struktūriškai stipresnė Miuncheno sritis, neįtraukta į šių priemonių taikymo sritį, gauna finansavimą integruotiems veiksams per tarptautines bendradarbiavimo iniciatyvas.

Toliau pateikiamuose pavyzdžiuose parodoma, kaip integruotas požiūris įgyvendinamas visame regione.

„PAVELDAS KAIP GALIMYBĖ“ ISTORINIAM RĒGENSBURGO MIESTOVAIZDŽIUI

Siekiant išsaugoti Senamiestį, svarbiausia išlaikyti pusiausvyrą tarp visų jo įvairių funkcijų.

Centrinė Rėgensburgo miesto dalis, įtraukta į UNESCO pasaulio paveldo sąrašą, pasižymi unikalia architektūra: senoviniuose pastatuose išlikę miesto istorijos pėdsakai, kai jis buvo Vidurio Europos prekybos centras, atsiradęs vėlyvaisiais Viduramžiais. Šiandien senamiestis turi patenkinti daug įvairių poreikių: prekybos, apgyvendinimo ir laisvalaikio paslaugas teikiantys pastatai turi prisitaikyti prie mobilumo ir turizmo reikalavimų.

Tai daryti padeda projektas „Paveldas kaip galimybė“ (HerO). Jo pagrindinis principas yra tas, kad istorinius miestovaizdžius reikia laikyti gyvais organizmais, kurie gali išlikti tik tuo atveju, jei integruotai atsižvelgiama į visas jų funkcijas.

Rėgensburge siekiama užtikrinti, kad naujos infrastruktūros ir pagerinto visuomeninio transporto poreikis būtų patenkintas, nesunaikinant istorinių struktūrų. Tikslas – išsaugoti jų patrauklumą gyventojams ir turistams, kartu atkuriant pelningumą vietos prekybininkams. Buvo sukaupta gera praktika, padedanti spręsti šį iššūkį, kaip antai „2020 m. prekybos idėja“, kuri buvo pradėta siekiant padėti Senamiesčio prekybininkams atlaikyti prekybos centrų konkurenciją.

Miestas dirba, plėtodamas integruotos kultūrinio paveldo vadybos planą.

MIUNCHENAS IR JO ATOKŪS RAJONAI – ŽVILGSNIS UŽ MIESTO

Bavarijos sostinė yra ekonominis regiono centras, o jo gyventojų skaičius per praėjusius dešimtmečius nuolat augo. Integruotas metodas turėtų padėti sustiprinti šio augimo tvarumą.

Miunchenas priklauso CityRegion.Net tinklui, padedančiam savo partneriams pagerinti regioninį bendradarbiavimą, o ypač neleisti miestui pakrikai plėstis. Miunchene įgyvendinamos įvairios priemonės, siekiant pagerinti miesto ir atokių rajonų bendradarbiavimą.

Pirmiausia buvo parengta geriausių praktikų viešųjų ryšių veiklos srityje santrauka, siekiant paskatinti bendros regioninės veiklos įgyvendinimą ir sukurti regiono tapatumą.

Buvo suformuota vietos darbo grupė, į kurią įtraukti pagrindiniai veikėjai: Miuncheno didmiesčio sritis; regiono savivaldybės; regioninė visuomeninio transporto bendrovė, MVV; universitetai; regioninio planavimo institucijos ir Bavarijos žemės ekonomikos, infrastruktūros, transporto ir technologijų ministerija.

Ji nustato sunkiai tvarkomas sritis ir pateikia galimus sprendimus. Sritis, kuriose šis glaudus bendradarbiavimas pasirodė esąs veiksmingas, yra regioninių pramogų erdvių, kaip antai viešųjų ežerų ir dviračių takų planavimas ir priežiūra bei transporto klausimai, kaip antai eismo spūščių prevencija.

BAIROITO BIOENERGETIKOS PROJEKTU INTEGRUOJAMOS ŽEMĖS ŪKIO, APLINKOS IR ENERGETIKOS PROBLEMOS

Bairoitas buvo išrinktas kaip vienas iš šalies 25 bioenergetikos pavyzdinių regionų, kuriame įgyvendinamos naujoviškos idėjos, siekiant tvaraus bioenergijos naudojimo padidėjimo.

Kodėl Bairoitas? „Kadangi 90 % regiono teritorijos sudaro žemės ūkio žemė ir miškai, Bairoite yra optimalios sąlygos bioenergijai naudoti,“ – sako regiono valdytojas Alexander Popp. „Pusę privačių namų ūkių energijos poreikio galima būtų patenkinti naudojant bioenergiją, taip savo ruožtu sukuriant naujas darbo vietas ir bent 50 milijonų € pelną.“

Integruojant aplinkos problemas, žemės ūkio gamybos ir energijos poreikius, bioenergija suteikia unikalią galimybę paversti Bairoito miesto ir aplinkinių kaimo vietovių tarpusavio ryšius naudingais abiem šalims – regione sukurta bioenergija gali būti greitai perduota į miestą.

O kaip regionas bando pasiekti reikšmingo energijos naudojimo padidėjimo? Projektai apima bioenergijos gamybai skirtų augalų tyrimus, mokomųjų priemonių rengimą, priemones, siekiant pagerinti energijos vartojimo efektyvumą bioenergijos įmonėse, ir net plastinį meną: „energijos mene“ projektas, pristatytas 2009 m. ATVIRŲ DURŲ DIENOSE, skirtas pritraukti plačiąją visuomenę.

INTEGRACIJA

PRAKTIKOJE

Svarstome, kaip vietos problemomis besiremianti regioninė politika tinka integruotam politikos formavimui. Toliau aptariamoms trys sritys buvo pasirinktos kaip pavyzdžiai, rodantys būdus, kaip regioninė politika suderinama su kitomis Europos Sąjungos veiksmų pirmenybinėmis sritimis ir kaip ji papildo temines strategijas per tikslinius veiksmus konkrečiose vietose.

Naujovės – verslo vizijos kūrimas regionuose

Naujovės yra labai svarbios Europos verslui, kad jis taptų ir išliktų konkurencingas. Šiuo atžvilgiu tarp regionų išlieka svarbių skirtumų. Todėl beveik 25 % sanglaudos politikos finansavimo 2007–2013 m. laikotarpiu buvo skirta naujovėms bei moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai.

Tačiau nepakanka vien suteikti pinigų: reikalingi veiksmingi ir pritaikyti sprendimai, siekiant užtikrinti, kad naujovės duotų pelno. Tai dar aktualiau krizės metu, kai įmonės yra linkusios abejoti, ar verta išleisti pinigus naujovėms, jei negaunama greitai pasiekiamų rezultatų.

Kaip veiksmingiausiai galima remti naujoves? Viena vertus, reikia atsižvelgti į unikalias konkretaus regiono sąlygas, kita vertus, stiprinti ir panaudoti kompetenciją. Todėl įmonių ir pramonės generalinio direktorato naujovių direktoratas bei Regioninės politikos generalinis direktoratas glaudžiai bendradarbiauja, kad naujovės regionuose taptų veiksmingos.

Siekiant sukurti žinių pagrindą, plėtojamos papildomos priemonės: naujasis „Regioninių inovacijų stebėjimas“ (Regional Innovation Monitor), priemonė, skirta analizuoti regioninę naujovių politiką ir strategijas, papildys jau veikiančias iniciatyvas, kaip antai „Europos inovacijų diegimo rezultatų suvestinę“ (European Innovation Scoreboard) ir „Naujovių politikos tendencijų diagramą“ (Inno-Policy TrendChart).

„Europos grupių observatorija“ (European Cluster Observatory) pateikia kiekybinę verslo grupių analizę ir susistemina grupių organizacijas Europoje. Grupės itin skatina

naujoves regionuose. Komisijos pastangos paversti jas kompetencijos stiprinimo centrais palaikomos teikiant regioninį finansavimą projektams, kuriais kuriamos ir plėtojamos grupės. Grupių vadybos kokybės pagerinimo siekiama Europos grupių kompetencijos iniciatyva (European Cluster Excellence Initiative), dėl kurios regionams ir grupių organizacijoms tapo prieinamos naujos priemonės ir mokymo planai.

Keitimasis gerąja praktika tarp regionų skatinamas tokiomis iniciatyvomis kaip dabar veikiantis nepriklausomas tinklas „Naujovės diegiantys regionai Europoje“ (Innovating Regions in Europe, IRE), kurį Komisija įsteigė pagal naujovių politikos programą. Veikia daug kitų tinklų iniciatyvų, apimančių ir regioninius, ir naujovių politikos aspektus. RAPIDE tinklo, vieno iš sparčiai vykdomų projektų pagal iniciatyvą „Regionų ekonominiai pokyčiai“, veikloje siekiama suteikti visuomeniniam sektoriui geresnes priemones tam, kad naujovės būtų pateiktos rinkai.

Nors naujovių politika padeda vystyti naujas idėjas, regioninė politika teikia didžiausią finansavimo dalį, realizuojant šias idėjas visoje Europoje. Paslaugų naujovės ir kūrybinės pramonės šakos yra du tokių naujų svarbių sričių pavyzdžiai.

SUŽINOKITE DAUGIAU:

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/innovation/index_fr.htm

Jūrų politika – vieta pagrįsto požiūrio jūrų matmuo

Europos Sąjungos jūrų politika, skirtingai nuo naujovių politikos ir jos horizontalių tikslų, yra grįsta integruotu požiūriu. Nauja integruota politika buvo pradėta 2006 m., daug dėmesio skiriant regionams ir siekiant kuo veiksmingiau atsižvelgti į visas šių regionų ypatybes.

Europos Sąjungoje yra 22 prieigą prie jūros turinčios valstybės narės, o jos kranto linija yra septynis kartus ilgesnė nei Jungtinių Valstijų kranto linija, taigi pajūrio regionai sudaro didelę jos teritorijos dalį. Šiuo metu juose gyvena beveik pusė ES gyventojų ir pagaminama apie pusę BVP. Atitinkamai yra ilgas ir ekonominės bei pramogų veiklos, susijusios su jūra, sąrašas: šalia žuvininkystės, jūrų transporto ir laivų statybos jame yra energijos gaminimas, moksliniai tyrimai, turizmas, žemės ūkis ir dar daug kitų sričių.

„Teritorinė sanglauda turi ir sausumos, ir jūros matmenį,“ – apibendrina Eddy Hartog, Jūrų reikalų ir žuvininkystės generalinio direktorato skyriaus, atsakingo už Atlanto vandenyną, atokiausius regionus ir Arktį, vadovas. Jis paaiškina, kaip dvi politikos natūraliai papildo viena kitą: įvairūs jūrų politikai iškelti tikslai palaikomi per tikslines investicijas į pakrantės regionus per regioninius fondus.

2007 m. Komisijos pristatytoje „Mėlynojoje knygoje“ nustatyti tikslai integruotai jūrų politikai yra įvairūs, pradedant nuo tvarios jūrų eksploatacijos gerinant žinių pagrindą ir baigiant pagerinta gyvenimo kokybe pakrantės regionuose bei tarptautine Europos Sąjungos lyderyste ir matomumu sprendžiant jūrų reikalus.

Kadangi pakrantės kerta daug valstybių narių sienų, daugumai su jūrų politika susijusių regioninių investicijų reikia tarpvalstybinio ir daugiašalio finansavimo, pavyzdžiui, tokio, koks suteikiamas pagal INTERREG programas, skirtas spręsti tokias problemas kaip jūrų tarša ir jūrų bendradarbiavimo plėtra.

Regioninis finansavimas taip pat teikiamas jūrų moksliniams tyrimams, jūrų darbuotojų mokymui ir gamtos bei kultūrinio paveldo apsaugai.

Europos Sąjungos strategija Baltijos jūros regionui – tai pavyzdys, rodantis, kaip dedamos bendros jūrų ir regioninės politikos pastangos, siekiant integruotų veiksmų, suteikiančių naudos visam makroregionui klestėjimo, aplinkos, pritaikymo neįgaliesiems ir saugumo aspektais.

SUŽINOKITE DAUGIAU:

<http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/>

Klimato kaita – vietiniai veiksmai prieš pasaulinį atšilimą

Dabar negalima imtis jokios regioninės plėtros iniciatyvos, prieš tai jos nepatikrinus pagal klimato tvarumo reikalavimus. Komisijos visiškai naujas Klimato politikos generalinis direktoratas, įsteigtas šių metų vasarį, buvo inicijuotas siekiant intensyviai kovą su pasauliniu atšilimu ir užtikrinti, kad iki 2020 m. būtų pasiektas plataus užmojo tikslas 20% sumažinti anglies dioksido emisijas. Šiuos veiksmus dėl didesnio tvarumo papildo didesnė negu kada nors anksčiau regioninio finansavimo dalis, skirta ekologiškiems projektams.

Daugelį iššūkių, išskylančių kovojant su klimato kaita, galima išspręsti tik vietos mastu. Pavyzdžiui, reikia atsižvelgti į klimato problemas, investuojant regionines lėšas į stambaus masto infrastruktūrą, kaip antai kelius ir visuomeninio transporto tinklus. Taip pat klimato kaitos švelninimas bus vykdomas įvairiomis formomis, priklausomai nuo konkrečios regiono situacijos: tai gali būti švarių technologijų tyrimų finansavimas, investicijos, siekiant sulaikyti potvynius ir dykumėjimą, ar skatinamosios priemonės įmonėms, kad jos sumažintų taršą.

Nors priemonės, kuriomis siekiama sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimą, teikia naudos kiekvienam iš mūsų, investicijos į ekologišką ekonomiką taip pat naudingos regionams, nes sukuria darbo vietas ir gerina vietos įmonių konkurencingumą.

Dėl įvairaus šių investicijų pobūdžio veiksmas regioniniu lygmeniu prisideda prie Klimato politikos generalinio direktorato nusistatyto tikslo: plataus spektro Europos Sąjungos politikos, pradedant žemės ūkiu ir kaimo plėtra ir baigiant sveikatos priežiūra, vandeniu, pramone bei moksliniais tyrimais, tikrinimo poveikio klimatui aspektu.

SUŽINOKITE DAUGIAU:

http://ec.europa.eu/climateaction/index_lt.htm

MIESTŲ PLĖTRA IR

INTEGRUOTA POLITIKA

Integruota miestų plėtra yra esminis Europos sanglaudos politikos tikslas, kurio siekiama šios politikos programomis. Miestai ir regionai visoje Europos Sąjungoje taiko integruotą politikos formavimą, siekdami palaikyti tvarią, įtraukią ir naujovišką miestų plėtrą. Šis bendras „Miestų acquis“ yra labai svarbus dabartinės politikos sėkmei ir tampa vienu pagrindinių politikos tikslų po 2013 m.

Kodėl miestai yra svarbūs

Miestai yra variklis, palaikantis regionų plėtrą, ir raktas, padėsiantis padidinti Europos Sąjungos konkurencingumą visame pasaulyje. Miestai ir miesteliai turi pritraukti ir gyventojus, ir įmones, tad poreikis išlaikyti miestų erdves tinkamas gyventi ir dirbti tampa iššūkiu valdžios institucijoms. Reikia rasti problemų, su kuriomis jie susiduria, sprendimus, kad miestai galėtų kuo geriau pasinaudoti atsirandančiomis galimybėmis.

Miestų plėtra turi būti palaikoma visais lygmenimis ir, nors Europos Sąjunga tiesiogiai nedalyvauja miestų politikoje, kurią vykdo valstybės narės, yra pripažįstama, kad jos politika, ypač susijusi su sanglauda, turi tiesioginį poveikį. Į tai reikia atsižvelgti.

Žvilgsnis atgal: regioninės politikos parama integruotai miestų plėtrai

Per praėjusius du dešimtmečius buvo parengta nemažai Europos Sąjungos iniciatyvų miestų plėtrai remti. Jos buvo pradėtos kartu Miestų bandomaisiais projektais (1989–1999 m.), kuriuose susitelkta ties ekonomikos plėtra, aplinkosaugos veiksmais, susijusiais su ekonomikos tikslais, istorinių centrų atgaivinimu ir miestų technologinių išteklių panaudojimu. Per du etapus buvo paremti 59 projektai 14-oje valstybių narių.

Bendrijos iniciatyva URBAN (1994–2006 m.) rėmėsi patirtimi, įgyta vykdant bandomuosius projektus 200 miestų visoje Europoje. Per du programavimo laikotarpius URBAN pasiūlė 1,6 milijardo € Bendrijos paramos. Vykdant URBAN integravimą (2007–2013 m.), svarbiausias Bendrijos iniciatyvos URBAN palikimas buvo įtrauktas į nacionalines ir regionines veiklos programas (OP) pagal konvergencijos ir regionų konkurencingumo bei užimtumo tikslus.

Šis svarbus žingsnis leido integruoti skirtingas sektorių ir temines politikas visos Europos miestuose. Pirmą kartą visi Europos miestai tapo galimais naudoti gavėjais iš Europos regioninės plėtros fondo (ERPF).

Kokie yra tikslai?

Visa šia veikla Europos lygmeniu siekiama šių svarbiausių politinių tikslų:

- stiprinti ekonominę klestėjimą ir užimtumą miestuose ir miesteliuose;
- skatinti lygybę, socialinę įtrauktį ir atkūrimą miestų rajonuose;
- apsaugoti ir pagerinti miesto aplinką, siekiant vietinio ir pasaulinio tvarumo;
- prisidėti prie gero valdymo ir teisių suteikimo vietos gyventojams.

Miestų plėtros tinklų programa URBACT (2002–2013 m.) suteikė papildomą paramą keitimuisi praktinėmis žiniomis ir patirtimi tarp miestų ir miestų ekspertų visoje Europoje.

Nuo 2003 m. Miestų auditas pateikia patikimų duomenų, leidžiančių įvertinti Europos miestų būklę, ir šiuo metu skelbia santykinius duomenis apie 321 miestą visoje Europos Sąjungoje. 2010 m. šią informaciją papildė išleistas „Miestų atlasas“, kuriame pateikiami išsamūs skaitmeniniai žemėlapiai su daugiau kaip 300 Miestų audito sričių, panaudojant vaizdus iš palydovo.

Argi visa tai veikia?

„Leipcigo tvariųjų Europos miestų chartijoje“ (2007 m.) rekomenduota plačiau naudoti integruotos miestų plėtros politikos metodus ir ypatingą dėmesį skirti skurdiems miesto rajonams. URBAN integravimas, kaip priemonė šiems tikslams pasiekti, turi teigiamą poveikį.

Turint tai galvoje, buvo imtasi praktikos pertvarkos vykdant didžiausią Europos Sąjungos plėtrą, ir, atsižvelgiant į tai, kiek daug šalių pirmą kartą susipažino su tokioms iniciatyvoms, tai nemenkas pasiekimas. Pusė OP turi stiprų miesto matmenį, ir apytiksliai 10 milijardų € iš ERPF yra paskirti miestų investicijoms.

Tačiau integravimas taip pat turi trūkumų. Ateinančiais metais bus svarbu panaudoti visą sanglaudos politikos programų potencialą ir atkreipti dėmesį į svarbiausius pasirinkimus tolesniam gerinimui:

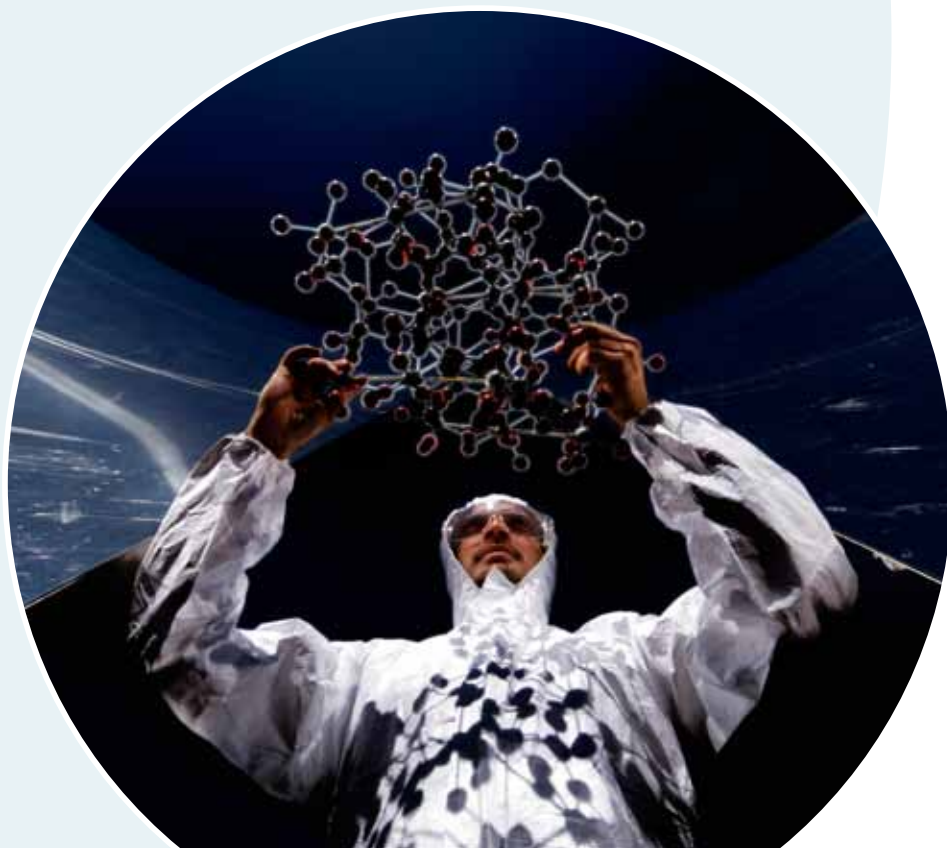
- miestų suinteresuotieji subjektai turėtų būti labiau įtraukti į programų rengimą ir vystymą, o valdžios institucijos turi dėti daugiau pastangų, kad juos pritrauktų;
- nors integruotas metodas reikalauja daugiau pastangų, jis dažnai leidžia pasiekti geresnių rezultatų sudėtingose situacijose. Į tai reikia atsižvelgti;
- daugiausia dėmesio reikia skirti miestų tobulinimui. Tai dažnai reiškia veikti naujoviškai, o ne konservatyviai. Yra daug galimybių, nes Bendrijos iniciatyvoje dėl miestų pateikiama daug naujovių pavyzdžių;
- keitimasis žiniomis yra pagrindinis sėkmę užtikrinantis veiksnys. Tai galima atlikti skatinant tinklų kūrimą tarp daugiau ir mažiau patyrusių miestų.

Integracija, naujoji dinamika

Vis dar yra ką nuveikti, norint užtikrinti, kad miestų plėtros politika veiktų integruodama įvairius tikslus ir kryptis, o ne telktųsi ties vienu sektoriumi.

Daug šiuo atžvilgiu žadanti iniciatyva buvo pradėta 2008 m. Marselyje, kur valstybės narės susitarė nustatyti bendras Europos tvariųjų miestų gaires (European Reference Framework for Sustainable Cities), padėsiančias vietos lygmeniu įgyvendinti Leipcigo chartiją. Šios gairės šiuo metu kuriamos ir į šį procesą yra įtraukta daug dalyvių, kaip antai miestai, valstybės narės, Europos Komisija ir miestų ekspertai. Gairėse miestams bus pateikta savanoriškai naudotina praktinė priemonė, skirta padėti jiems taikyti integruotą požiūrį vystant strategijas ir projektus bei suderinti skirtingus poreikius ir interesus.

Ateityje reikės laikytis stipraus politinio įsipareigojimo visais lygmenimis, kad būtų galima toliau įgyvendinti Europos „Miestų acquis“ kaip neatimamą teritorinės sanglaudos dalį. Miestai yra nepaprastai svarbūs, kad Europa būtų stipri ir turtinga. Juose yra ir bus daug iššūkių, ir jie yra pagrindinės vietos, kuriose galima būtų pasiekti, kad Europos ekonomika taptų stipresnė, ekologiškesnė ir socialiai įtrauki. Todėl miestų politikos stiprinimas visoje Europos Sąjungoje tapo vienu iš svarbiausių Komisijos politinių prioritetų.

BENDRIJOS PARAMA

MIESTO PLĖTRA

Paskyrus naują Komisiją, iš naujo nustatomi politikos tikslai. Taip pat vykdomas darbas rengiant strategijas kitam programavimo laikotarpiui po 2013 m. Todėl vasaris buvo itin tinkamas laikas surengti konferenciją, kurioje aptarta, kaip geriausiai pasiremti šiuo metu teikiama Bendrijos parama miesto plėtrai. „Panoramoje“ apžvelgiama tai, kas buvo aptarta.

Iš sanglaudos politikos naudos gaunantys miestai

Miestai: 70 % Europos Sąjungos gyventojų yra miesto gyventojai, tačiau nėra jokios konkrečios Europos Sąjungos politikos dėl miestų plėtros.

Norėdami išnagrinėti Europos sanglaudos politikos reikšmę mūsų miestams ir miesteliams, susirinko apie 120 žmonių iš įvairių organizacijų paklausti kalbėtojų ir pasiūlyti savo idėjų dalyvaudami seminare „Pasiremiant 20 metų Bendrijos paramos miesto plėtrai teikimo patirtimi“, vykusiame Briuselyje vasario 4 d.

Diena buvo padalyta į tris sesijas, per kurias buvo nagrinėjamas Europos Sąjungos įnašas į miesto plėtrą, svarstomos ateities tendencijos ir baigiamas susitikimas su aukšto lygio politine grupe, švenčiant 20 metų paramos miesto plėtrai jubiliejų.

Ligi šiol pateiktas įnašas

Nuo pat savo pradžios 1989 m. Europos Sąjungos sanglaudos politika buvo naudojama spręsti klausimus, susijusius su vidiniais miestų skirtumais ir nepalankioje padėtyje esančiais rajonais. Šių veiksmų pirmiausia imtasi todėl, kad turto ir plėtros skirtumai viename mieste kartais būna didesni negu skirtumai tarp mažiausiai išsivysčiusių ir labiausiai išsivysčiusių regionų Europoje.

Ši nelygybė trukdė plėtrai, ir bandymas ją sumažinti buvo pradinis taškas pirmam visos Bendrijos veiksmui. Kalbėtojai per pirmą sesiją svarstė URBAN programų įnašą plėtrai.

« Miestai turi visapusiškai bendradarbiauti rengiant 2014–2020 m. laikotarpio programas, ir raginame valstybes nares palaikyti stiprų miestų matmenį kitame sanglaudos politikos reglamentų rinkinyje. »

Rudolf NIESSLER
politikos koordinavimo vadovas,
Regioninės politikos generalinis direktoratas,
Europos Komisija

Gairės teisinga kryptimi

Bendrijos iniciatyva URBAN, nepaisant jos mažo biudžeto (0,4 % sanglaudos politikos biudžeto 2000–2006 m.), buvo nepaprastai populiarus ir gerai įvertintas visoje Europos Sąjungoje. 180 individualiai parengtų programų padėjo išbandyti naujus metodus miesto plėtrai ir reikšmingai prisidėjo prie sanglaudos politikos naujovinio.

Per 2007–2013 m. programavimo laikotarpį miesto plėtros matmuo buvo išplėstas. Metodas nebėra bandomasis, bet buvo integruotas į sanglaudos politikos programas. Nors dar anksti daryti konkrečias išvadas, akivaizdu, kad finansavimo padidėjimas nuo 0,4 % į 3 % bendro paskirstymo padėjo paskatinti miesto plėtrą. Vis dėlto buvo ir tam tikrų trūkumų – labiausiai paminėtinas miesto matmens naujoviškumo praradimas po integracijos.

« Integruotas požiūris susilaukė didelio pritarimo ir jis plačiai įtraukiamas į miestų programas visuose Ispanijos regionuose. Tai visiškai suderinama su sanglaudos politikos programavimu. »

Beatriz CORREDOR SIERRA
Ispanijos apgyvendinimo
reikalų ministrė

Kas laukia ateityje?

Priekyje matyti iššūkių, ypač susijusių su ekonomine ir socialine poliarizacija. Demografiniai pokyčiai kelia didžiulius iššūkius, ypač kai į kai kurias perpildytas sritis vis plūsta žmonės, o kitos sritys patiria ekonominį nuosmukį, ten vyrauja senyvo amžiaus gyventojai, nes jaunimas ir aukštos kvalifikacijos darbuotojai išvyksta. Miestai yra puiki vieta bandomiesiems „bendruomeniniams“ metodams, kurie veikia kaip naujoviškų sprendimų inkubatoriai.

« Visi lygmenys yra reikšmingi, bet mums reikia geros kokybės vietos administracijos, ir turime investuoti į personalą. Ateityje reikės sutelkti visus valdymo lygmenis. »

Danuta HÜBNER
Europos Parlamento narė, Europos Parlamento
REGI komiteto pirmininkė, anksčiau ėjusi už
regioninę politiką atsakingo Komisijos nario
pareigas

ATOKIAUSI REGIONAI – INTEGRUOTAS POŽIŪRIS

Atokiausi regionai (AR) yra unikali Europos Sąjungos (ES) ypatybė, nes jie yra atskirti ir jų ypatinga geografinė padėtis turi įtakos jų vystymuisi ir veiklai. Šis ypatingas statusas yra pripažintas oficialiuose dokumentuose, todėl Europos Sąjunga ėmėsi įgyvendinti visapusę ir integruotą strategiją, specialiai pritaikytą šių regionų aplinkybėms.

Geografiškai tolimi ir turintys savo ypatingas ekonomikos situacijas devyni Europos Sąjungos atokiausi regionai – Kanarų salos, Azorų salos, Madeira, Martinika, Gvadelupa, Prancūzijos Gviana ir Reunionas bei Šv. Martyno ir Šv. Baltramiejaus salos – yra atskiri, bet visiškai savarankiški savo politikos vykdytojai.

Jų atokus pobūdis – ši sąvoka buvo įtraukta į Amsterdamo sutartį (1997 m.) ir perkelta į Lisabonos sutartį – reiškia keletą apribojimų, įskaitant nutolinimą, izoliuotumą, mažą paviršiaus plotą, atšiaurų kraštovaizdį ir klimatą bei ekonominę priklausomybę nuo nedidelio skaičiaus produktų. Todėl buvo pripažinta, kad būtina pritaikyti visą Bendrijos politikos sistemą prie kasdienės šių regionų tikrovės.

2004 m. Europos Sąjunga parengė iš tikrųjų visapusę ir integruotą Europos strategiją atokiausiems regionams. Strategijos tarpsektoriniu požiūriu pirmiausia siekiama sumažinti jų fizinius apribojimus, sustiprinti jų konkurencingumą ir integruoti juos į vietos regioną.

Europos Sąjunga vykdo šiuos tris prioritetus bendrai įgyvendindama konkrečias priemones skirtingose politikos kryptyse: sanglaudos, mokesčių ir žemės ūkio politikoje, taip pat žuvininkystės, konkurencijos, transporto, tyrimų ir aplinkos politikoje. Todėl imta nuolat atkreipti dėmesį, kaip Europos politikos poveikio horizontaliajame matmenyje atsižvelgiama į atokiausius regionus.

ERPF (Europos regioninės plėtros fondas) skyrė ypatingą dotaciją, kuria siekiama padėti pagerinti šių regionų pasiekiamumą, ypač transporto srityje.

Atokiausių regionų konkurencingumas didinamas skatinant naujoves, stiprinant informacinę visuomenę ir užtikrinant jų visišką dalyvavimą Lisabonos strategijoje.

Jų regioninės integracijos į vietos aplinką stiprinimas yra iš dalies remiamas pagal įvairias „teritorinio bendradarbiavimo“ programas, kurias bendrai finansuoja ERPF.

Siekdama pagerinti veiksmų suderinamumą ir koordinaciją, Europos Komisija nusprendė įsteigti skyrių, kuris spręstų šiuos klausimus pagal savo Regioninės politikos generalinio direktorato kompetenciją. Taip pat buvo įkurta tarpžinybinė atokiausių regionų grupė. Ypatinga partnerystė suteikia atokiausiems regionams ir jų valstybėms narėms galimybę sudaryti memorandumus, kurie siunčiami Komisijai. Partnerystė taip pat apima technines ir politikos rengimo konferencijas.

Šias pastangas aiškiai įrodo tai, kad už regioninę politiką atsakingas Europos Komisijos narys dalyvauja kasmetinėje Atokiausių regionų prezidentų konferencijoje ir kad nuo 2010 m. gegužės mėn. Briuselyje kas dvejus metus rengiamas didelis forumas „Atokiausioji Europa“.

Atrodo, kad integruotas požiūris yra būtent tas metodas, kurį Komisijai turėtų taikyti atokiausių regionų atžvilgiu. Netaikant šio metodo, galėtų kilti grėsmė teritorinės sanglaudos ir konkurencingumo santykiui. Integruotas požiūris suteikia galimybę pritaikyti teritorines sąlygas sektorių politikai. Jis dažnai padeda suburti skirtingus veikėjus ir sujungti sprendimų lygmenis bei veiklos sektorius. Galų gale šis požiūris užtikrina, kad visuose Europos veiksmų etapuose būtų atsižvelgiama į teritorijos ypatybes ir unikalias vietos aplinkybes.

Sanglaudos politika: strategijos „Europa 2020“ centre

Kovo 3 d. Europos Komisija pradėjo vykdyti strategiją „Europa 2020“, skirtą paruošti Europos Sąjungos ekonomiką kitam dešimtmečiui. Ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda išliks strategijos „Europa 2020“ centre, siekiant užtikrinti, kad visa energija ir pajėgumai būtų sutelkti ir nukreipti į strategijos prioritetų vykdymą. Strategijoje „Europa 2020“ pabrėžiamas sanglaudos politikos vaidmuo, nes ši politika laikoma pagrindine priemone, kuria galima užtikrinti pažangų, tvarų ir įtraukų augimą valstybėse narėse ir regionuose.

Strategija remiasi trimis tarpusavyje susijusiomis ir viena kitą palaikančiomis prioritetinėmis sritimis: pažangiu augimu, leisiančiu vystyti žiniomis ir naujovėmis pagrįstą ekonomiką; tvariu augimu, skatinančiu mažai anglies dioksido išskiriančią, veiksmingai išteklius naudojančią ir konkurencingą ekonomiką; ir įtraukiu augimu, padedančiu palaikyti didelio užimtumo ekonomiką, užtikrinančią socialinę ir teritorinę sanglaudą.

Pažanga siekiant šių tikslų bus išmatuota pagal penkis pavyzdinius svarbiausius Europos Sąjungos lygmens siekinius, kuriuos valstybės narės bus paprašytos įtraukti į nacionalinius siekinius, atspindinčius pradinis taškus:

- 75 % gyventojų nuo 20 iki 64 metų amžiaus turi turėti darbą;
- 3 % Europos Sąjungos BVP turi būti investuojama į mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą;
- reikia pasiekti „20/20/20“ klimato/energetikos tikslų;
- anksti paliekančių mokyklą mokinių dalis turi būti mažesnė nei 10 %, ir bent 40 % jaunesnės kartos atstovų turi turėti mokslinį laipsnį ar diplomą;
- 20 milijonų turi sumažėti žmonių, kuriems gresia skurdas.

Kadangi sanglaudos politika yra vienas iš didžiausių Europos Sąjungos finansavimo valstybėms narėms šaltinių (ir didžiausias šaltinis, skirtas investicijoms ir plėtrai), ši politika reikšmingai prisidės vykdant strategiją „Europa 2020“. Disponuodama trimis fondais – Europos regioninės plėtros fondu (ERPF), Europos socialiniu fondu (ESF) ir Sanglaudos fondu – sanglaudos politika yra verta beveik 350 milijardų €. Didžiausia šių išteklių dalis – apytiksliai 230 milijardų € – jau yra didžiąja dalimi nukreipta į investicijas svarbiausiose „Europos 2020“ darbotvarkės srityse, siekiant pagerinti naujovių įgyvendinimą ir sukurti konkurencingą, sąveikią ir ekologiškesnę ekonomiką.

Po Strategijos priėmimo kovo mėn. Komisija paskelbė savo pirmą Strateginę ataskaitą dėl sanglaudos politikos, kurioje pateikta įgyvendinimo programų apskaita įpusėjus 2007–2013 m. finansavimo laikotarpiui. Nepaisant pasaulinės ekonomikos krizės, ataskaitoje matyti tvirtas įsipareigojimas įgyvendinti programas. Kaip visos Europos Sąjungos vidurkis buvo pasirinkta 27 % projektų, kurių vertė yra 93 milijardų €.

Ataskaitoje taip pat aiškiai nurodyti pasirinktų projektų tipai. Pažanga pagrindiniuose sektoriuose, kaip antai moksliniuose tyrimuose ir technologinėje plėtroje bei naujovėse apskritai, yra teigiama. Daugiau kaip trečdalis viso biudžeto jau paskirta projektams tokiose srityse kaip tyrimų ir naujovių skatinimas mažose ir vidutinio dydžio įmonėse, švaraus miesto transporto, švietimo ir sveikatos priežiūros infrastruktūra. Tačiau ataskaitoje taip pat daroma išvada, kad reikia labiau paspartinti projektų įgyvendinimą geležinkelių sektoriuje, energetikos ir aplinkos apsaugos srityse bei plėtojant didelės spartos internetą ir skaitmeninę ekonomiką.

Strategijos „Europa 2020“ vykdymo pradžia sukelia naujus iššūkius sanglaudos politikai. Remdamasi Lisabonos ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo strategijos pamokomis, politika gali prisidėti prie „Europos 2020“ sėkmės, stiprindama ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą, kuri nustatyta kaip tikslas ir Strategijoje „Europa 2020“, ir Lisabonos sutartyje (dabar įsigaliojusioje). Ji taip pat gali sustiprinti atsakomybę, įtraukdama vietas ir regiono suinteresuotuosius subjektus ir pateikdama apčiuopiamus rezultatus, kuriuos mato Europos gyventojai.

SUŽINOKITE DAUGIAU:

„Europa 2020“: Pažangaus, tvaraus ir įtraukaus augimo strategija
http://ec.europa.eu/eu2020/index_en.htm

Lyčių lygybė – regionuose sprendžiamas klausimas

Lyčių aspekto integravimas struktūriniuose fonduose

Aukšto lygio grupė lyčių aspekto integravimo struktūriniuose fonduose klausimais per savo 10-ąjį susitikimą kovo 19 d. parodė, kad yra ir toliau įsipareigojusi dirbti bendradarbiaudama su skirtingais

struktūriniais fondais, kad užtikrintų geresnę moterų ir vyrų lygybę tiek politikoje, tiek praktikoje.

„Lyčių lygybės priemonės neturėtų būti taikomos vien esant palankiai ekonomikos situacijai,“ – tvirtino Daniela Bankier iš Europos Komisijos užimtumo, socialinių reikalų ir lygių galimybių generalinio direktorato, kurio svarba išaugo esant ekonomikos krizei. Neseniai paskirta Europos Komisija ir priimtas strategijos „Europos 2020“ projektas suteikia naujų galimybių tolesniam darbui.

Per susitikimą pirmininkas Mikelas Landabaso, Regioninės politikos generalinio direktorato skyriaus, atsakingo už teminę koordinaciją ir naujoves, vadovas paragino valstybes narės toliau skatinti lyčių aspekto integravimą, skiriant nepanaudotą regioninį finansavimą per dabartinį laikotarpį 2007–2013 m. Susitikime buvo ne tik aptartos tokios temos, kaip įvertinimas ir nauja Europos lyčių lygybės strategija, bet taip pat pristatyta daug geros praktikos pavyzdžių iš valstybių narių, vienas iš jų buvo Švedijos „RegioStars 2010“ finale dalyvavęs projektas, pagal kurį teikiamas mikrofinansavimas moterims verslininkėms.

SUŽINOKITE DAUGIAU:

RegioStars

http://ec.europa.eu/regional_policy/cooperation/interregional/ecochange/doc/regiostars2010_brochure.pdf

Solidarumas nelaimės akivaizdoje

Vasaris buvo atšiaurus mėnuo daugeliui žmonių Europos Sąjungoje. Madeira buvo nusiaubta staigaus potvynio ir nuošliaužų, dėl kurių žuvo 45 žmonių, o 600 gyventojų liko be namų, be to, Prancūzijoje 52 žmonės žuvo, kai uraganas „Ksintija“ visa jėga smogė Atlanto pakrantei ir paliko milijoną namų be elektros.

Europos Sąjungos solidarumo fondas (ESSF) buvo įkurtas 2002 m., kad padėtų didelėms stichinėms nelaimėms užklupus Europos Sąjungos šalis. Johannes Hahnas, už regioninę politiką atsakingas Komisijos narys, nedelsdamas apsilankė abiejuose regionuose, norėdamas pamatyti, kaip fondas galėtų geriausiai patenkinti kilusius poreikius.

Portugalijos valdžios institucijos balandžio 20 d. pateikė paraišką dėl pagalbos iš fondo, kurią dabar vertina Komisija. Gegužės pradžioje taip pat buvo galutinis terminas pateikti paraišką iš Prancūzijos. Jei bus patvirtinta, kad yra patenkintos Solidarumo fondo reglamente nustatytos sąlygos, Komisija paprašys, kad Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos valstybės narės suteiktų būtinas pinigų sumas pagalbai suteikti. Solidarumo fondo dotacijos nėra įtrauktos į įprastinį Europos Sąjungos biudžetą, taigi jos yra tikras valstybių narių solidarumo veiksmas.

Dotacijos gali būti panaudotos finansuoti skubiausias nepaprastąsias operacijas, kurias vykdo valstybinės institucijos: pavyzdžiui, būtinosios infrastruktūros taisymą, gelbėjimo operacijų apmokėjimą ar laikino apgyvendinimo suteikimą nukentėjusiesiems ir žemės bei nuniokotų kaimų išvalymą. Nors parama iš ESSF gali būti išmokėta tik praėjus keliems mėnesiams po nelaimės, ji gali būti panaudojama atgaline data, vos gavus leidimą. Visais atvejais nėra kompensuojama žala privačiai nuosavybei ar pajamų praradimas.

SUŽINOKITE DAUGIAU:

Europos Sąjungos solidarumo fondas

http://ec.europa.eu/regional_policy/funds/solidar/solid_it.htm

http://europa.eu/legislation_summaries/regional_policy/provisions_and_instruments/g24217_en.htm

2000–2006 m. struktūrinių fondų paramos užbaigimas

Galutinis terminas pateikti užbaigimo dokumentus, susijusius su 2000–2006 m. gauta parama, yra praėjus penkiolikai mėnesių po atrankos galutinio termino.

Valstybės narės turi iki to laiko pateikti Komisijai visus būtinus dokumentus.

SUŽINOKITE DAUGIAU:

http://ec.europa.eu/regional_policy/funds/2006/closure/index_en.htm

Kiekviename leidime „Panorama“ pristato dviejų projektų raidą iš juos organizuojančių asmenų perspektyvos. Mes žvelgiame į ERPF finansuojamų projektų sėkmes ir nesėkmes: problemų nustatymą ir dalinimąsi sprendimais.

1

PROJEKTAS

KAS VYKSTA „POP AKADEMIJOJE“

Manheimas turi ne tik 2 000 m² muzikos parką (Musikpark), bet ir vienintelį Vokietijos universitetą, siūlantį šiuolaikinės muzikos kursus – Populiariosios muzikos ir muzikos verslo universitetą, arba „Pop akademiją“ (Popakademie). Rengdama šį leidimą „Panorama“ aplankė „Pop akademiją“, giminingą muzikos parko – mūsų pagrindinio kelionės tikslo – projektą.

Šių metų pasiekimai pateisina visų lūkesčius

„Pop akademijoje“ pastarųjų metų planai davė vaisių – sukurta nauja magistrantūros programa, išplėta popmuzikos ir muzikos verslo kompetencijų pagrindu. Jau buvusiam pastatui pristatyti dar du aukštai, kuriuose įrengtos naujos auditorijos, repetitijų salės ir įrašų studijos. Darbuotojai ir studentai nusiteikę pakiliai, ir dabar atsirado naujų galimybių dirbti su muzikantais iš kitų šalių.

Akademijos tarptautinės reputacijos kūrimas

Įsimintiniausias renginys buvo pernai surengta Tarptautinė vasaros stovykla. Rugsėjčio pradžioje savaitę susibūrė 80 studentų, sujungusių talentus ir kultūras į sodrų muzikinių stilių mišinį. Daugelis jų atvyko iš kitų aukštųjų Europos muzikos mokyklų, tačiau keli buvo iš nepalyginti toliau, pavyzdžiui, JAV ir Kinijos.

Tai esmingai papildė tarptautinius kontaktus, kuriuos akademija jau pradėjo megzti. Kartu su muzikantais iš Dublino buvo sukurta nauja grupė, ir kiekvieną džiugina perspektyva nuveikti dar daugiau.

Tokios galimybės kaip ši gali kilstelėti akademiją į naują lygmenį, bet jos vadovas Udo Dahmen yra gana atsargus. „Geresnis koordinavimas iš viršaus Briuselyje galėtų leisti suklestėti kitiems europiniams ir tarptautiniams renginiams,“ – teigia jis. Europos masto susitikimai sausį surengtoje Europos grupių ir verslo stovykloje buvo iš tiesų vertinga galimybė susiburti muzikos profesionalams ir užmegzti naujus kontaktus, tačiau tokių progų gana reta.

Asmeninis kontaktas labai svarbus valdant Europos Sąjungos finansuojamus projektus

ERPF ir kiti Europos Sąjungos fondai yra gerai suformuoti ir užtikrina būtiną projektų saugumą, bet jį būtų galima dar sustiprinti. Udo Dahmen turi daugybę idėjų, bet paraiškų procedūras įvairaus pobūdžio finansavimui gauti yra sudėtinga suprasti, jei nedirbate tiesiogiai su tarnautojais, galinčiais pervesti jus per paraiškų teikimo labirintą.

Kai 2007 m. baigėsi finansavimas „MuZone“ Europos tinklui, Nacionalinė mokymosi visą gyvenimą įstaiga Bonoje (Bundesinstitut für Berufsbildung) pagal „Leonardo“ programą nebebuvo atsakinga už projektų paraiškas, susijusias su akademija. Taigi asmeninis kontaktas buvo prarastas, ir dabar projektų vadybininkai turi bendrauti tiesioginiai su Vykdomyja mokymosi visą gyvenimą agentūra Briuselyje.

Parama akademijai regiono ir vietos lygmeniu Vokietijoje yra stipri, taigi kartais paraiškų teikėjai gali būti nuvilti, jei priimami ne visi projektai. Nors būna dedama daug pastangų rengiant paraiškas, dažnai projektai būna atmetami, nes neatitinka tikslų Europos Sąjungos programų reikalavimų.

Paprastesniu lygmeniu įprastinė vadyba, užtikrinanti Europos Sąjungos reikalavimų laikymąsi, yra gerai suformuota ir veikia sklandžiai.

Faktai ir skaičiai

ERPF įnašas: 2,6 milijono €

Bendras nacionalinis finansavimas: 776 000 €

SUŽINOKITE DAUGIAU:

<http://www.popakademie.de/>

Suburdamas akademinį pasaulį, privatų sektorių ir Nacionalinę sveikatos apsaugos tarnybą, CNH dirba nanotechnologijų taikymo nustatant ligą ir pritaikant tinkamą gydymą srityje.

Pirmyn kurti verslą!

Verslas „NanoHealth“ centre įgauna vis didesnį pagreitį, nes Svonsyje vis tobulinama įranga ir priimami nauji darbuotojai. Šiuo metu laukdama būtent jai suprojektuotų pastatų Svonsio universitete, kurie bus įrengti 2011 m. pabaigoje, grupė ir toliau drąsiai dirba laikinose aplink universitetą esančiose patalpose.

Dabar, antraisiais savo penkerių metų plano metais, CNH daugiausia dėmesio skiria verslui ir projektams. Įdiegę aukštesnio lygmens įrangą, CNH darbuotojai dirba kartu su daug įvairių bendrovių ir tyrimų centrų ir kuria savo klientų bazę. Keli biomedicinos centrai dabar dirba su CNH, kurdami ir išbandydami naujus gaminius ir procesus. Kiti klientai yra vietos kompanijos, iš kurių kai kurios persikėlė į Svonsį, kad pasinaudotų CNH siūlomomis paslaugomis, ir klientai dabar suranda Centrą taip pat ir susisiekdami su Velso verslo vystymo agentūra (International Business Wales).

Kad ES finansavimo procesas taptų veiksmingas

ERPF finansavimas buvo pagrindinis Centro gyvybingumo variklis, ir jo vadovas Timas Claypole tuoj pat pareiškia, kad būsimasis Centro pelningumas ir reputacija taip pat atspindės ES įsitraukimą. Taigi blogus pirmuosius įspūdžius apie Europos biurokratiją galima vertinti kaip būtiną skausmą gaunant naudos. Kasdienė užduotis rinkti klientų verslo duomenis gali būti nyki ir lėta – tikra našta mokslininkų grupei, trokštančiai kurti naujus dalykus.

Visi klientai turi pateikti įvairius duomenis prieš oficialiai juos įtraukiant į CNH projektą, įskaitant apyvartą, darbuotojų skaičių ir, svarbiausia, jiems suteikto valstybės pagalbos finansavimo lygmenį. Neretai neįmanoma surinkti visų duomenų iš to paties asmens – bendrovės skirtingai kaupia šiuos duomenis ir skirsto atsakomybę už šį darbą. Be to egzistuoja akivaizdus prašomų duomenų nesuderinamumas – jei nustatote, kad klientas veikia lygių galimybių politikos pagrindais, kaip gali prašyti duomenų apie jo darbuotojų lytį ir amžių!

Nauji horizontai ir ES tinklai

Žvelgiant į priekį, vis dėlto būsimieji naujųjų projektų verslo duomenys, apyvarta ir pelningumas yra naudingas viešumas Centrai ir palaikys jo konkurencingumą kuriant verslo ryšius. Taip pat kas ketvirtį vykstantys projekto rengėjų susitikimai su Velso Europos finansavimo įstaiga (Wales European Funding Office), palyginančia duomenis Europos Komisijai, ir toliau praneša apie reguliarių lėšų srautą ir jį užtikrina. „Parėngus pranešimo struktūrą, tai nebėra varginanti užduotis, ir mums ramiau, kai žinome, jog WEFO patenkinta projektais ir procedūromis,“ – sako T. Claypole.

ES lėšos taip pat atveria naujus horizontus bendriems tyrimų projektams pagal Europos bendrąją programą. ES organizuojamos konferencijos ir CORDIS tinklas padeda surasti, kas, kokie ir kur yra jūsų partneriai, užimantys tokias pačias pareigas kitur. Niekas niekuomet nepasiūlys verslo ant lėkštutės, ir atkaklus šiandienos darbas bendraujant su mokslininkais iš kitų valstybių narių yra labai svarbus apsaugant rytojaus projektus ir esamus tiesioginius kontaktus su jūsų kolegomis visoje Europoje. T. Claypole optimistiškai žvelgia į savo europinę perspektyvą: „Turėdami įrangos ir profesionalų, mes aktyviai ieškome potencialių mokslinių tyrimų partnerių kitose šalyse.“

Faktai ir skaičiai

Pagal konvergencijos tikslus, į „NanoHealth“ centrą ketinama investuoti daugiau kaip 21 milijoną €. Finansavimas pradėtas 2009 m. ir bus teikiamas penkerius metus.

SUŽINOKITE DAUGIAU:

<http://www.swan.ac.uk/nanohealth/>

BENDROS IDĖJOS, BENDRI REZULTATAI

Paskelbti „RegioStars“ nugalėtojai

Buvo paskelbti 2010 m. „RegioStars“ apdovanojimus už Europos naujoviškiausius regioninius projektus gavę nugalėtojai: šeši laimėję projektai buvo iš Belgijos, Švedijos, Lietuvos (du apdovanojimai), Vokietijos ir Prancūzijos. Apdovanojimų ceremonijoje Briuselyje 2010 m. gegužės 20 d. nugalėtojus paskelbė Johannes Hahnas, Europos Komisijos narys, atsakingas už regioninę politiką.

Šiais metais buvo skirti šeši apdovanojimai: du „CityStar“ apdovanojimai, trys IKT teminių sričių apdovanojimai bei vienas informacijos ir komunikacijos srities apdovanojimas. Laimėjusieji projektai taip pat buvo: buvusios anglių kasyklos pavertimas verslo naujovių centru Genke, Belgijoje; migrančių moterų mikrofinansų institutas Švedijoje; projektas, ugdantis kompiuterinio raštingumo įgūdžius Lietuvoje; naujo ambulatorinės ligonių stebėjimo prietaiso kūrimo Brandenburge, Vokietijoje; sparčiojo plačiajuosčio ryšio diegimo Overnėje, Prancūzijoje; projektas; taip pat oficiali ES struktūrinės paramos Lietuvai interneto svetainė.

Nugalėtojai gavo žvaigždę vaizduojančius krištolinius prizus, taip pat atitinkamo projekto filmą. Informaciją apie visus 24 finalininkus, tinkamumo kriterijus ir žiuri narius galite rasti adresu: http://ec.europa.eu/regional_policy/cooperation/interregional/ecochange/regiostars_en.cfm.

2011 m. apdovanojimų kategorijos buvo paskelbtos 2010 m. sausį, o galutinis terminas teikti paraiškas yra 2010 m. liepos 16 d.

DAUGIAU INFORMACIJOS GALITE RASTI

ADRESU:

http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/video/regiostars2010/genk_fr.wmv

Didelės spartos plačiajuostis tinklas Overnėje, Prancūzija

„C-Mine“ centras, Genkas, Belgija

Naujas verslo modelis ambulatoriniam pacientų stebėjimui, Brandenburgas, Vokietija

Kompiuterinio raštingumo pagrindai Lietuvos e-piliečiams, Lietuva

Mikrofinansų institutas, rytų-vidurio Švedija

URBACT KASMETINĖ KONFERENCIJA 2010 M. LAPKRIČIO 30 – GRUODŽIO 1 D. LJEŽE, BELGIJOJE

Kasmet vykstanti konferencija suburia pagrindinius veikėjus iš 300 URBACT miestų ir jų partnerius: išrinktuosius atstovus, specialistus praktikus, pilietinės visuomenės narius, ekspertus, valstybių narių ir ES Komisijos atstovus bei tuos, kam reikia interaktyvių ir konkrečių diskusijų apie svarbius miestų iššūkius.

Šiais metais URBACT pristatys ir aptars savo studijos „Kova su krize miestuose“ rezultatus.

Seminaruose dėmesys bus skiriamas:

8th European Week of Regions and Cities
Brussels
4 - 7 October 2010

Europa 2020: Konkurencingumas, bendradarbiavimas ir sanglauda visiems regionams

Nuo 2003 kasmet organizuojama 8-oji Europos regionų ir miestų savaitė – ATVIRŲ DURŲ DIENOS šiais metais vyks nuo 2010 m. spalio 4–7 d. Šio svarbaus renginio, organizuojamo kartu su Europos Komisijos Regioninės politikos generaliniu direktoratu (GD REGIO) ir Regionų komitetu (RK), metu Briuselyje vyks daugiau kaip 100 konferencijų ir seminarų.

Tačiau ATVIRŲ DURŲ DIENOS nėra vien Briuselio renginys – partneriai taip pat organizuos 260 vietos įvykių visoje Europoje. Tikimasi, kad iš viso dalyvaus daugiau kaip 6 000 dalyvių, taip pat vietos, regionų ir nacionalinių institucijų atstovai, ES pareigūnai, dėstytojai ir žiniasklaida.

Konkurencingumas, bendradarbiavimas ir sanglauda

Remiantis ES naująja strategija „Europa 2020“ ir diskusijomis apie ES sanglaudos politikos po 2013 m. ateitį, šių metų ATVIRŲ DURŲ DIENOS bus skirtos trimis svarbiausioms temoms: konkurencingumui, bendradarbiavimui ir sanglauda.

- Seminaruose apie konkurencingumą bus pabrėžiamas naujovių, ystymosi ir žaliosios ekonomikos augimo regioninis matmuo.
- Seminaruose apie bendradarbiavimą daugiausia dėmesio bus skiriama teritoriniam ir tarptautiniam bendradarbiavimui, Europos teritorinio bendradarbiavimo grupei (ETBG) ir makroregionų, kaip būsimosios regioninio bendradarbiavimo priemonės, potencialui.
- Galiausiai pagal sanglaudos temą sugrupuotuose renginiuose bus detaliau išdėstytos teritorinės ir socialinės sanglaudos koncepcijos. Juose taip pat bus svarstoma, kaip geriau integruoti skirtingą politiką vietos lygmeniu.

- jaunimo, migrantų ir senjorų vietai šiandienos ir rytojaus mieste ir tvarios bei integruotos miestų politikos, sprendžiančios šias problemas, pridėtinei vertei;
- pagrindiniams mažų ir vidutinio dydžio miestų ir miestelių sėkmės elementams;
- tvarumui, energijos vartojimo efektyvumui ir finansiniams pasirinkimams;
- URBACT tarpiniam vertinimui. Kaip pagerinti vietinį daugiašalių mainų poveikį?

Nuo rugsėjo galite registruotis adresu: www.urbact.eu

Sužinokite daugiau: URBACT komunikacijos skyrius – 00 33 (0)1 4917 4581

Galimybės užmegzti ryšius

Be to, šalia seminarų ir mokymų, ATVIRŲ DURŲ DIENOS suteiks daug galimybių neoficialiai keistis nuomonėmis. Pavyzdžiui, Regionų komiteto posėdžių pastate bus skirta vieta neoficialiems susitikimams ir bendravimui. Jame taip pat bus rengiamos įvairios parodos, kuriose partneriai pristatys projektus, pademonstruos geriausios praktikos pavyzdžius, pristatys viešąsias ir privačias partnerystes regioninės žaliosios ekonomikos, tvarių „žaliųjų“ sprendimų ir teritorinio bendradarbiavimo temomis.

Suburdamas aukščiausio lygio mokslininkus ir tyrėjus, ATVIRŲ DURŲ DIENŲ universitetas akademinio požiūriu prisidės prie regioninės plėtros ir ES sanglaudos politikos ir paskatins tolesnes diskusijas. Galiausiai prie pagrindinio įėjimo į svarbiausią Europos Komisijos pastatą bus vėl įrengta tradicinė ATVIRŲ DURŲ DIENŲ scena, kur regionai galės pristatyti savo geriausias praktikas kūrybiškesnėmis priemonėmis, kaip antai muzika, šokiais ir teatro vaidinimais.

Regioninės politikos akcentai

Pirmąsyk surengta 2003 m., Europos regionų ir miestų savaitė – ATVIRŲ DURŲ DIENOS greitai tapo svarbiausiu metų regioninės politikos renginiu, kasmet pritraukiančiu vis daugiau dalyvių. Vien šiais metais kaip renginio partneriai užsiregistravo 245 regionai ir miestai iš 34 šalių – daugiau nei kada nors anksčiau. Didžiulė renginio sėkmė taip pat buvo neseniai pripažinta per apdovanojimų ceremoniją Briuselio susitikimų savaitę – Europos masto susitikimus rengiančių specialistų konferenciją.

Pagerbiant renginį už jo naujoves ir nacionalinį bei tarptautinį prestižą, kurį renginys suteikė Briuselio miestui, ATVIRŲ DURŲ DIENOS 2009 buvo pripažintos „Geriausiu renginiu 2009“ kategorijoje „Asociacijų ir institucijų susitikimai“ – tai papildomas stimulus, užtikrinantis, kad šių metų ATVIRŲ DURŲ DIENOS taps dar vienu itin sėkmingu renginiu.

Gauti galutinę programą ir registruotis internetu galite ATVIRŲ DURŲ DIENŲ interneto svetainėje adresu

http://ec.europa.eu/regional_policy/conferences/od2010/index.cfm?nmenu=1&sub=100

DATA	RENGINYS	VIETA
Rugsėjo 23–24 d. (dar nepatvirtinta)	Romų įtrauktis: nuo duomenų rinkimo ir įvertinimo iki įrodymais pagrįstos politikos http://ec.europa.eu/regional_policy/	Briuselis (BE)
Rugsėjo 23–24 d.	11-asis Baltijos ekonomikos forumas – „ES Baltijos jūros strategija konkurencingam regionui“ http://www.conferences.lv/	Ryga (LV)
Spalio 4–7 d.	Atvirų durų dienos – 8-oji Europos regionų ir miestų savaitė – „Tikslas 2020: visų regionų konkurencingumas, bendradarbiavimas ir sanglauda“ http://www.opendays.europa.eu/	Briuselis (BE)
Spalio 13-14 d.	ES Baltijos jūros regiono strategijos kasmetinis forumas http://www.bsssc.com/news.asp?id=8657&pid=79&sid=79	Talinas (EE)
Spalio–lapkričio mėn.	Mikrofinansų priemonės http://ec.europa.eu/regional_policy/funds/2007/jjj/	Briuselis (BE)
Lapkričio 18–19 d.	JESSICA ir JEREMIE konferencija http://ec.europa.eu/regional_policy/funds/2007/jjj/	Briuselis (BE)
Lapkričio 30 d. – gruodžio 1 d.	Metinė Urbact konferencija	Lježas (BE)
2011 m. sausio 31 d. – 2011 m. vasario 1 d. (dar nepatvirtinta)	5-asis sanglaudos forumas	Briuselis (BE)

Daugiau informacijos apie šiuos renginius galite rasti mūsų Inforegio interneto svetainės skyrelyje „Dienoraščio datos“ adresu:
http://ec.europa.eu/regional_policy/conferences/agenda/

Viename iš naujausių „Panoramos“ leidimų ketiname išnagrinėti, kaip 2008 m. prasidėjusi pasaulinė ekonomikos krizė atskleidė daugeliui Europos šalių ir sričių būdingas struktūrines silpnynes, nepaisant jų ekonomikos plėtros ir socialinio vystymosi lygmenų.

Šiame leidime bus analizuojami įvairūs atsakymai, pateikiami remiantis Europos sanglaudos politika, ir „Panorama“ labai džiaugiasi jais ir projektų pavyzdžiais šia tema.

Jei pageidaujate pasidalinti įdomiais minėtų sričių darbais, užduoti klausimų ar pareikšti savo nuomonę šiais ar kokiais nors kitais regioninės politikos klausimais, susisiekite su mumis adresu:

regio-panorama@ec.europa.eu

KN-LR-10-034-LT-C

ISSN 1725-8227

© Europos Sąjunga, 2010
Cituojant būtina nurodyti šaltinį.

Europos Komisija, Regioninės politikos generalinis direktoratas
Skyrius B.1 – Komunikacija, informacija ir ryšiai su trečiosiomis šalimis
Raphaël Goulet
Avenue de Tervueren 41
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
El. paštas: regio-info@ec.europa.eu
Interneto svetainė: http://ec.europa.eu/regional_policy/index_en.htm

